

II. C. 24478.9.2

169

24678. II C. g. 2

V natis teh pesem so milostivi knez
gospod gospod
ANTON ALOJZ,
Ljubljanski Škof,
10. listopada 1828 dovolili.

IN=030007431

Nedeljske Pesmi.

I. nedeljo v Adventu.

**Od Jezusoviga prviga in drugiga prihoda
na svet.**

1.

Zbud' se 'z spanja, verna duša,
Željno prot' nebesam glej:
Jezus sam se doli spuša,
De b' nas peljal v sveti raj.
Žalostnim se perbližuje,
V grozni temi svet leži;
Njega žar ga razsvetluje,
Ž njo peklenska moč beži.

2.

Oh, veliko je število
Tih štir tavžent dolgih let;
Ali zdaj se je spolnilo,
Kar je želel revni svet.

V duhu so ga verno gledal'
Brumni in svetí možje;
Izraelu so povedal':
Zdaj perpravi Mu sercé.

3.

Moja duša je vesela,
Svetla zarja se napoč',
Jezusa je zaželela,
Ž nje prežene temno noč.
O moj Jezus ljubeznjivi!
Moj'ga serca blagi mir!
K revni duši zaupljivi
Prideš Ti, preljub' pastir.

4.

Od hudiča zapeljani
Skoz drevesa lepi sad; a)
Hudobii, greham zdani
Nismo mogli Te spoznat':
Ti pa sam se razodeneš,
In se vsmiliš revnih s'rot;
Uma zveze nam razkleneš,
Nas potegneš 'z strašnih zmot.

5.

Le hudó smo vsi želeli
V greha terdi služnosti;

a) v paradížu.

V jez', napuhu smo živali
Brez keršanske čednosti.
Tvoja gnada pa vgasuje
Ogenj spačenih željá;
Naše serca preroduje,
K Tebi vleče, k Teb' ravná,

6.

Svete uke oznanuješ
Vsim ljudem po celim svet';
Velik dolg za nas plačuješ
Tam na križu ves razpet.
Perpognimo zdaj kolena,
Ponižujmo se do tla:
Jezusove smerti cena
Odpušanje grehov da.

7.

Božja milost je svetila
'Z Tebe v sredi nas sirot,
Svet' kraljestvo zasadila
Roka polna vsih dobrot.
Enkrat pride, o kristjani,
Jezus zopet, nas sodit;
Če ne bodo grehi sprani,
Bode tud na nas serdit.

8.

Ljudstva bodo zdihovale,
Ker jih strah napolnil bo;
Vse moči nebes gibále,
Kadar pride On s častjó.

Strašen plamen 'z Njega šviga,
Čez hudobne po pravic';
Greha polni svet požiga,
Očišuje od krivic.

9.

Veselite se, pravični,
Kadar mislite na to:
Ker nam takrat tud krivični
Nič več škodoval ne bo.
Bliža se nam že rešenje,
Sej drevo že zeleni;
Kmalo neha vse šumenje,
Greha, grešnika več ni.

Molitev.

Jezus, naših src veselj!
Ti vsih angelov sladkost!
Reši nas iz solz dežele,
Iz nevarnost, od slabost.
Daj, de bomo tak živeli,
Kakor Ti nam zapoveš;
Tamkej Tebi hvalo peli,
Kamor Ti pred nami greš.

II. nedeljo v Adventu.

Perprava na Njegov prihod je pokora.

1.

Kaj ste gledat šli v pušavo?

Tersta, kter se tam majè?

Janez le pokoro pravo

Dela, nam izgled daje.

Nosi oestro oblačilo,

Ves odločen od svetá,

Postno je njegov' jedilo,

Z Bogam združil je duhá.

2.

Bog da Janezu povelje:

Pojd' na Jordana strani,

To je za-nj nar več' veselje,

K' prihod Jezusov uči.

Kdor Mesija če sprejeti,

Ta se mora spokorit';

In slovó od greha vzeti,

Ter sercé si prerodit'.

3.

Kar je kriv'ga, poravnati,

Vse doline napolnit',

Hribe, griče ponižvati,

Oestro v gladko pot storit'.

Sladka milost Jezusova
Vedno k tem' perganja nas,
De bo gladka pot Njegova,
In vesel Njegov obraz.

4.

Takrat se bo skupej pasla
V mir' zverina med seboj;
Med narodi bota rasla
Mir, ljubezen u pokoj'.
Glej ovčico, jagnje mirno,
Brez strahu per volku spi;
Divje ljudstvo, ker bo verno,
Z nam' edinost naredí.

5.

Verna duša! to so gnade,
Ktere Jezus teb' delí;
Njemu čist' serecé dopade,
V tém prebivat' On želi. a)
Greh mi dela silne teže,
Spanja nimajo oči;
Groza greha me obleže,
Me plaší o polnoči.

6.

Vsak kristjan to vedit' more,
Drugi prihod bode huj';

a) Duša čuti težo greha; želi pak vender Jezus sprejeti: se podučí, de v pokori se vsa od greha očisti

Ne odlašaj zdaj pokore,
Svoje grehe obžaluj.
Kar ni tvojiga, poverni,
Stor' Bogú zadosti zdaj:
Spovedniku vest odgerni,
Ves se k Jezusu podaj.

7.

Kadar bodeš mogel vmreti,
Jit' pred njega sodnji stol:
Si boš upal va-nj ozreti,
Serčen in vesel postal.
Pekla moč ne bo strašila
Tebe opravičen'ga:
Ne plamena večna sila
V sveti kervi vmitiga.

Molitev.

Mi Te prosimo, prebudi
Naše serca, o Gospod!
Daj nam vernim gnado tudi,
De perpravimo Teb' pot.
Stor' nas močne v sredi boja,
V premagvanj' terdó nam gre;
De nam enkrat milost Tvoja
Srečne dur' nebes odpre.

III. nedeljo v Adventu.

S. Janez in oznanovavci besede božje.

1.

Glej, Jest pošljem ang'la svoj'ga,
De perpravi Tebi pot;
Gladko pot za Sina Moj'ga,
Pravi v star' zavez' Gospod.
Angel ta je sveti Janez,
Imen'van je tud kerstnik;
Na-nj se spomni cerkev danes,
Ker je prvi med svetnik'.

2.

Sveti Janez že v mladosti
Svoje starše zapustí;
Raste hitro na modrosti
In bogaboječnosti.
Ker ljudi z vodó keršuje,
Glej, Mesija jim oznan';
Farizejem prerokuje:
Enkrat pride sodnji dan.

3.

Jest Elija, prerok nisim,
Tud ne Kristus, Janez prav';
Jest sim glas, pové svet' pismo,
Upijočiga v pušav'.

Pole ! Jezus božje Jaguje
Jemlje grehe od svetá ;
Sveti Duh se doli nagne,
Čež-Nj prit' sim vidil Ga.

4.

Oh, Herodovo življenje,
Žene préšestnice serd,
Sveto, rezo posvarjenje
Te perpravi v ječo, smert ;
Ker plesavka je plesala ;
(Glej plesá nesrečni sad !)
Janezovo glavo zbrala,
Ktero reče kralj ji dat'.

5.

Jezus pravi : Majhna čeda !
Pejte vsi po celim svet' ;
Kar za truplo je potreba,
Ne pustim vam sabo vzet'.
Zlo vas bodo sovražili,
Vi hodíte za Menoj ;
Če vas bodo tud morili,
Nič se, mal' kardel', ne boj.

6.

Sveto vero so peržgali,
In z življenjem nam svetil' ;
Zadnjič kri, življenje dali,
Večno krono zaslužil'.

Grozne so b'le bolečine,
Oh, strašné od tol'ko ran:
Kakor zvezde, njih svetinje
Bodo svetle sodnji dan.

7.

Majhna čeda! bod' vesela,
Cir duhovnov, mašnikov;
Imaš prav veliko dela
V sred' tol'kanj sovražnikov.
Mogla boš velik' terpeti;
Al' tvoj Mojster je popred;
Pa bo tud obilno žeti,
Kadar pride večni svet.

M o l i t e v.

Svoje všesa zdaj nakloni
Našim prošnjam, o Gospod!
Dušno temo od nas goni,
Preden prideš od ondod.
Verno ljudstvo k Teb' zdihuje:
Jezus, z gnado nas obiś',
De nas večen mir obsuje
Tam per Tebi v svetli hiś'.

IV. nedeljo v Adventu.

Zdihovanje po prihodu Jezusa Kristusa.

1.

Dol' rosite nam, nebesa;
Izveličarja svetá;
De Ga vid'jo naše očesa,
De pernese mir serca.
Cela zemlja že zdihuje
'Z globočine tol'ko zmot;
Gleda, joka, izprašuje:
Ali pride že od kod?

2.

Vsmil' se, Oče Ti nebeški,
Pošlji nam Mesijaza,
De bo vidil rod človeški
Tvoj'ga Sina Jezusa.
Versta let se je spolnila,
In dotekel tisti čas;
De se milost k nam nagnila
In sprejela bode nas.

3.

Oznanili so preroki,
Tvoje ljudstvo tolažil':
Takrat vsih solzá potoki
Se nam bodo posušil'.

Skorej že nebo odgerni,
Vse po tebi hrepení;
In nedolžnost nam poverni,
K' je brez Tebe najti ni.

4.

Pridi Solnce vse pravice!
In podoba večne luč'!
Ti preženi nam temnice,
Stor' veselo, svetlo noč.
Senca smerti nas zakriva,
Zver deréca v nas reží; a)
Grozna tema pot pokriva,
Ktera, Jezus, k Teb' derži.

5.

Duša! ti težkó že čakaš
Svojiga Zveličarja;
Le žaluješ, in se plakaš,
Ker ni k Tebi Troštarja.
O preljuba! bod' vesela,
Zalost le od sebe den';
Kar želiš, boš kmal' prejela;
Oblačil' veselja vzem'.

6.

Le poslušaj glas veselja,
Kter iz Sijona verši: b)

a) Satan.

b) Iz nebes verši glas veselih angelov.

Serc sladkost in sveta želja
Se 'z obrazov hčer bliši. a)
Vstani hitro in perpravi
Od veselja čist' sercé;
Oh, prijazno Ga pozdravi,
De ti spolni vse želje.

7.

Kar v Adamu smo zgubili,
(Oh to zgubo čuti svet!)
Bomo zdaj nazaj dobili,
Zopet bomo v gnado vzeti.
Teb' nazaj bo dal nedolžnost,
Greha služnosti ne bo,
V teb' gorela bo pobožnost;
Kaj mu dala boš zato?

8.

Zgubil bo hudič kraljestvo,
Zgubil svojo moč, oblast;
Glej, izvoljeno človeštvo
Bo prepeval' božjo čast.
Za-te bode meč povzdignil,
Moč sovražnikom uzel;
Tebi ljubeznjiv' pomignil,
Tebe, duša, serčno objel.

Molitev.

Duh že v meni poskakuje,
In sercé se mi topi;

a) Hčere so pobožne duše, polne živiga upanja
na prihod J. K.

Ker Gospod se perbližuje,
Lepi ženin k men' hiti.
Vem, de nisim prav živela,
Perzanes', Gospod, odpust'!
Z gnado bodem perhitela,
Pojdem večni mir okus't.

V nedeljo pred novim letam.

Veselje vernih nad prihodam J. K.

1.
Se majhno, in bodem mogočno pomajal
Nebo ino zemljo, globoko morjé:
Tud daljne narode bom z duham navdajal;
Že pride, kater'ga vse ljudstva želé.
Jest hočem to hišo s častjó napolniti,
Nevernikam svoje imé oznaniti.

a) Poslednje te hiše velika bo čast,
Razširjena v svetimu miru oblast.

2.
Preljubi kristjani! lih zdaj se spolnuje,
Kar prerok Agéj Izraelcam oznan';
V poslednji ti hiši Marija daruje
Edinorojeniga Očetu ta dan.

a) Drugi Jeruzalemski tempelj, ki ga je Corobabel sozidal.

Marijne stopinje so tla posvetile,
Tud angelov trume svetišče polnile;
Pred njimi se svéti to Dete svetó,
Premaga v svetlobi prečisto zlató.

3.

Zveličarja vidit' je Simeon želel
In Ana prav brumna Fanvelova hči;
Glej, Simeon pride, (svet' Duh ga j' perpeljal),
Marij prerokuje prav čudne reči:
Tvoj Sin, o devica, je k padcu postavljen,
In tudi vstajenju velikim perpravljen.
Nasproti b'jo stali Njegovi modrost',
Presunil te bo meč Njegovih britkost.

4.

Kaj moreš ti slišat', o sveta Devica!
Sej Njega vesela zemlja, nebó;
Veseli se z nami, o svetla danica!
Človeštvo od greha zdaj rešeno bo.
Zdaj bomo svetó ino mirno živeli,
Z očišenim srcem za Sinam hiteli;
Sovražnikom je že orožje pobral,
Nas rešil in sprostil od smertnih težav.

5.

O bratje predragi! otroci presrečni!
Ker ljubi naš Jezus med nami živí;
V ljubezni presveti, v svetlobi tam večni
Nam Jezus prav blage darove delí.

Na travnikih zdravih naukov nas pase,
Nasiti, napaja, de v sercu porase
Nam vera, zaupnost, ljubezen in mir,
Odganja od duše sovraštvo, prepir.

6.

Velika in sladka je Tvoja lepota,
K' jo angeli gledajo, gledat' želé;
O draga, presveta, nebeška samota!
Ker Sijona hčere se v Teb' veselé,
Odpéraš jim milo studence modrosti,
Povzdigneš njih serca čez zvezd visokosti;
Dež večne dobrote jim gnade rosí,
In plamen nesvete ljubezni gasí.

M o l i t e v.

Tí vodi v svetosti nam serca in dela,
Le kakor nam Tvoja postava pové;
De smert ne bo dobrih del nam oduzela,
Zaupamo v Tvojiga Sina imé.
Še v smertnih težavah, o Jezus! se obrni,
Nam Svoj'ga obličja lepoto odgerni;
Prijela je želja nas večnih gorá,
O reši nas skorej 'z doline solzá.

V nedeljo po novim letu.

**Jožef z Marijo beži pred Herodežem;
kristjan pred grešno perložnostjo.**

1.

Na božje povelje je zbežal
Svet' Jožef z Marijo v Egipt;
Od smerti je Dete odrešil,
Herodež Ga j' hotel vmorit'.
Noč temna in pot je težavna,
Je dolga in polna strahú;
Al' Jožef, Marija perpravna,
Od znotraj sta polna mirú.

2.

Od svetiga Duha dobiva
Moč gnade v samotnimu kraj';
V Egiptu na tihim prebiva,
Se verne z družíno nazaj.
Al' varno posluša in gleda,
Ker se za družin'co bojí;
Opomni ga v spanji beseda,
De v Nazaret' naj obstojí.

3.

Takó se j' na tanko spolnilo
Vse, kakor je b'lo prerokvan';
Deb' tudi nas to podučilo
Pregreham ubežat' na stran.

Če bodeš očeta bolj ljubil,
Bogú pak odtegnil sercé:
Boš dušo (sam sebe) gogubil,
Ker spolniš hudobne željé.

4.

Je roka pohujšala tebe,
Al' noga, al' desno okó;
Odsekaj in verzi od sebe,
De bode perhranjen' telo.
Le var' se svetá tovaršije,
Sam sebe zvestó premaguj;
De duše njen strup ne zalije,
Čez svoje počútike čuj.

5.

Tud var' se lažnjivih prerokov,
Oblečenih kakor ovcé;
Pobegni od greha porokov,
Hinavsko je tacih sercé.
Kaj bode le teb' pomagalo,
Če tudi ves svet perdobiš?
Kaj bode življenje veljalo
Per sodbi, če dušo zgubiš?

6.

Glej, kača ta stara zastavlja
Nam mreže, nas hoče zajet';
Prekanjene padce perpravlja,
Nas hoče za vselej požret'.

Zaupnost, molitev, post, vera
Odganja peklensko pošast;
Vse skrivne nastave razdéra
Nam Jezusa božja oblast.

7.

Svet' Pavel je nam zapovedal,
S hudobnim se nikdar pečat';
Takó je že v duhu pregledal,
De zajde tak Jezusov svat.
Vsim lakomnim in molikvavcam,
Krivičnim slovó ti podaj;
Z nečistim, pa tud s preklinjavcam,
S pijancam le nikdar ne jej.

8.

In zadnjič še dušo izroči
U varstvo mogočnim' Bogú;
De čuje po dnevu, po noči,
Te var'je pred hudim zvestó,
Poglej na visoke planjave,
Ker dosti na svetu terpiš;
Le majhne so zdanje težave,
Če svete nebesa dobiš.

Molitev.

Gospod! po Tvoj' volji napravi
Nam dela, pa tudi sercé;
De skerbno gredé po postavi
Zaupamo v Jezusa jmé.

Takó smo resnično bogati,
Nam večno plačil' zelení;
Tvoj Sin ga pak hoče nam dati,
Kter vekomej s Tabo živi.

I. nedeljo po sv. treh kraljih.

Duša željno jiše Jezusa v solzni dolini

1.

Kam si Tí zginilo, Detice moje,
Kamor pogledam, Te ni;
Daj mi še vidit' obličice Tvoje,
S'cer mi sercé skoperní.
O Dete presveto!
Nar ljubši na svetu!
Od Tvoje ljubezni, moj Jezus! medlim.

2.

Jožef, Marija sta še obhodila
Mesto široko povsod;
Jezusa vender le nista dobila,
Žalostna gresta od tod.
Pokaž' mi Ga, cesta,
Jest željna in zvesta,
Vsa žalostna Jezusa najti želim.

3.

Žlahto in znance sta tud oprašala,
Prazna pa gresta nazaj;
Eden tim' drugimu trošte dajala:
Najdla Ga bova — pa kdaj?
Povejte, doline,
So té — le stopinje
Perserčniga, lepiga, moj'ga Sinú?

4.

Sladke, če tudi bodeče, so pota, a)
Ktere je hodil nje Sin;
Men' je pustila Njegova dobrota
V sercu goreči spomin.
Čez hribe, doline,
Visoke planine
Jest jišem le Njega, Njegov'ga mirú.

5.

Kje je že Tvoje, Gospod, prebival'se
Tvoje dobrote sladkost?
Ker le per Teb' se dobí počival'se
Tol'ko bolečih grenkost.
Upite, zvonovi,
Zglasíte, vetrovi,
Povejte vi Ljubimu, kol'ko terpim.

a) duša govori.

6.

Pojdem čez strašne tukave in boršte,
Clo na pokrajne morjá;
Najdla bom zopet per Tebi vse trošte
Mojih vsakdanjih željá.
O svete višave!
Rosíte dišave
Od Ljubiga; tol'ko po njih hrepenim.

7.

Kaj mi pomaga le prazno žal'vati?
Jezus me jiše lepó;
Tukej v samoti jest hočem postati,
Najdel me bode zvestó.
Po polj' pogleduje,
Vse reke sprašuje,
De b' najdel nevestne stopinje in glas.

8.

Mat' je povsot že Sinú prejiskala,
V žalost' kaj hoče počet' ?
V tempelj je šla in na enkrat obstala,
Vid' Ga med modrim' sedet'.
O srečno veselje!
Očetov' povelje
Je spolnil; obrisal je mater' solzé.

9.

Jišeš, ti moja prežalostna duša,
Jezusa, majhno postoj:

On se le skrije, nevesto poskušaj,
Zvesta bod', nič se ne boj;
Te zopet poišče,
Te v Svoje svetišče
Perpelje, spolnuje vse tvoje želje.

Molitev.

Daj mi, Gospod, de od Tebe ne zajdem,
Vsmiljeno na-me poglej,
Željno Te jišem, le daj, de Te najdem,
V brumnosti hodim naprej.
Naj Tvoje spoznanje
Podpre zaderžanje,
De gledam Te, vživam po zdanjimu čas'.

II. nedeljo po sv. treh kraljih.

Nauk od s. zakona.

1.

V katoliški cerkvi se postavi
Nam Jezus danes pred oči,
'Z od mize v Kani nas pozdravi,
Od svetiga zakona vči.
Veliko čudo svojim dela,
Spreoberne čisto vodo v vin';
In množ'ca jogrov je verjela,
De je resnično božji Sin.

2.

Nikar se timu ne čudíte,
K' je Jezus tud med svatmi bil;
Preljubi! 'z tiga se učíte,
De res je v zakon gnade vlil.
Ta stan vam bodi znamnje sveto,
Kakó se združi Jezus sam
Z nevesto cerkvijo na svetu:
Jo čisti in častí med nam'.

3.

Spodobi se, de vsakateri,
Popred, ko v sveti zakon gre,
Skerbnó v resnici mnogoteri
Dolžnost', svetost zakona zve.
Neverni so Bogú perstudni,
Zakona čisto ne deržé;
Nič manj kristjani niso čudni,
Ker še čez zakrament grešé.

4.

Tiga nikar ne pozabíte,
Kar sveti Pavel govori:
Ta stan v svetost' in čast' deržíte,
Ljubezen naj zvestó gori.
To Jezus tudi razodene:
V nebó ne gre meso, ne kri.
Vse drugo vsak na stran naj dene,
Zamerka naj nauke tri:

5.

V svet' zakon vas le Bog pokliče;
Nobeden se ne kliči sam,
Bogá vzemíte si za priče,
Se pomenite z Jezusam.
Le Bog da uma razsvetljenje,
Vsak dober dar je od Bogá;
Res, starši dajo premoženje,
Le Bog razumno ženo da.

6.

Le svet namen naj vas sprehaja,
De b' ložji rasli v svet' modrost';
Rokó naj ženi mož podaja,
Jo vodi varno skoz britkost'.
Keršansko otroke izrediti,
Skerbnó perpravljat' za nebó;
De b' tam se mogli veseliti,
Potem, k' vas smert ločila bo.

7.

Lep sad je svet'ga hrepenenja,
Vse ude v sveti čast' imet';
Pa ne po gnanju poželenja
Neverno brez Bogá živet'.
Takó že nekdam Patrijarhi
Spodobno so z ženam' živel',
Svetost' zakona čisti varhi
Bogú dopasti so želel'.

8.

Čez zakon lepši je zaveza,
 Katero Jezus z dušo 'ma;
 Ta bolj derží, k' oklep železa,
 Sam Jezus se ji vžiti da.
 Se vzdigne z močnim' perutnicam', a)
 Na stran pustí svetá sladnost,
 Živí med čistimi sladčicam',
 Zamaknjena v Njega svetlost'.

9.

O žlahtno sveto obhajilo,
 V katerim Jezus Ti živiš!
 Nevesti slabi pozdravilo,
 Obilne gnade podeliš.
 O kje si ljuba, žejna duša
 Po Jezusovim ženitvanj'!
 Per njem se večni mir okuša
 Po silno dolgimu zdihvanj'.

10.

Preljubi! Bog je vse stanove
 Povabil k svoj' nebeški miz';
 V potrebi nam delí darove,
 Kraljestvo božje je že bliz.
 Stopímo zdaj serčnó na nóge,
 Deržimo vsak svoj stan zvestó,
 Nosímo tud stanú nadloge,
 Obilno Bog plačuje to.

a) duša.

Molitev.

Gospod! ves svet se Tebi vklanja,
Po milost' naše prošnje vsliš'!
Naj Tvoje vsmiljenje odganja
Vojské, prepír od naših hiš.
Napolni nas s presladkim miram,
Kater'ga svet ne more dat';
De bomo med svetá prepíram
Zamogli 'Teb' zvestí ostat'.

III. nedeljo po sv. treh kraljih.

Od žive vere.

1.

Če k Bogú ti hočeš priti,
Moraš vervat', de je Bog;
Vse nam hoče poverniti,
Nas rešiti iz nadlog.
Njega jiš' zvestó, in rad se uč'
Ga spoznat' per svete vere luč'.

2.

Naj te vod' katoljška vera,
Ta resnico vči povsod;
Zmota pa ljubezen zdéra,
Je nečista, in te zvod'.
V pravi ver' živeti, vmret' želim,
Rimske, apostoljske se deržim.

3.

Prava vera dobro dela,
V delih kaže, de živi:
Če ne bode v teb' živela,
Izveličanska ta ni.
Verno se zanesi na Bogá,
Vernim, kar obljubi, vselej da.

4.

V taki veri so darvali
Nekdaj sveti mašniki;
Verni v veri so pregnali
Vojsko in sovražnike;
Levam strašne gobce zamašil',
Tudi silne ognje pogasil'.

5.

Drugi upali vstajenje,
Torej so voljno terpel'
Zasramovanje in tepenje,
Z mečem strašni konec vzel'.
Šli so po pušavah in gorah,
Skriti b'li v berlogih in jamah.

6.

V močni veri, če je živa,
Se goré prestavijo,
Bolni, ako v njih prebiva,
Ko ta mož ozdravijo. a)

a) gobovi mož.

Jezus! ver'jem, de zamoreš, znaš,
Ako hočeš, čistost meni daš.

7.

Glejte stojn'ga poglavarja!

Ker služabnik se mu smil',
Verno prosi, nagovarja:

Hlapec moj je v grozni sil'.
Vreden nisim, de Ti k meni greš,
Reci: sej bo zdrav, če zapoveš.

8.

Take vere, vsim spričuje,

V Izraelu najdel ni;

Ta nam serca povzdiguje,

Gnade nam z nebes rosi.

Sej od Njega bomo vse dobil',

Če Ga bomo v živi ver' prosil'.

Molitev.

Razoden', Gospod, resnico,

Z živo vero razvesel',

Nas obvar', pokri z desnico,

Iz slabosti nas izpel'.

V veri zdaj po Tebi segamo;

Daj, de vekomaj Te gledamo.

IV. nedeljo po sv. treh kraljih.

Od terdniga zaupanja zoper maloserčnost.

1.

Gospod! ohrani nas, ohran',
De se ne bomo potopili;
Ljub' Mojster! hitro 'z spanja vstan'!
Takó so jogri k Njemu vpili.
Zakaj ste kol' takó boječ'?
Kak' majhna je še vaša vera?
Sej bo vihar nehál uleč',
Nebó se že vesel' odpéra.

2.

Glej, to se j' jogram pergodil',
De b' bilo vernim k podučanju;
Tud nam se je, se bo zgodil' a)
K modrosti in k razveseljenju.
Življenje zdanje je morjé,
Sercé, ko barka, v težah plava;
Valov' britkost tud nas skerbé,
Če kmal' ne jenja njih težava.

3.

Velika teža te morí,
Če v sili, revež, nimaš dela,

a) kaj tako nevarniga.

V bolezni tebe skerb topí:
Kaj bo družin'ca zdaj začela ?

Nikjer ne vidiš tí pomoč',
In že so té britkost' obsule ;
Premisli Jezusovo moč,
Zaupaj, bodo vse minule.

4.

Če vabi, vleče in derži
Močno nečista te skušnjava,
Če se postavlja pred oči, a)
Sercé u nečistim morji plava:
Le hitro Jezusa prebud',
Odganjaj, kar te bo motilo ;
Pobegnil bode stran ta hud',
Serce se bode razjasnilo.

5.

Preljub' ! nikar se zlo ne boj,
Če tud sovražnik te preganja ;
Poterpi, upaj in postoj,
To mine, kakor strašna sanja.
Zakaj te ta britkost plaši ?
Če si na skalo hišo zidal ;
Vihar le kratek čas verši,
Sovražnika ne bodeš vidil.

6.

Ne boj se, brumni, če terpiš
Ljubezni rane prav pečeče ;

a) Kaj nespodobniga.

Na kraji brezna se deržiš,
Sercé ti od strahú trepeče;
Bod' serčen, Jezus dobro ve,
Nevarnost Ga bo kmal' zbudila;
Clo vsim pošastim zapové,
In luč Njegova bo svetila.

7.

Na vse platí me mečejo
Hudobniga sveta valovi,
Od Jezusa me vlečejo
Željá, skušnjav, britkost vetrovi.
Od tod povzdignem mili glas,
Kot Jona 'z dna morja zavpijem:
Ohran' me, Jezus! v terdim čas',
De, kakor voda, se ne zlijem.

Molitev.

Poglej, velika je slabost,
Zavoljo nje nam ni obstati;
Daj duši in teles' terdnost,
Daj nam se prav serčno vojsk'vati.
Dodeli svetiga Duhá,
De nas tolaž' na čudne viže;
Kjer pride, vsa slabost nehá,
In nam polajša težke križe.

V. nedeljo po sv. treh kraljih.

Zakaj so hudobni na svetu.

1.

Zakaj so hudobni na svetu?
Zakaj ne pokliče jih Bog?
De 'majo pravični v trepetu
Zavoljo njih tol'ko nadlog.
Zakaj se tí z Bogam prepiraš?
Češ iti čez zvezde na ogled!
Si v božjih napravah prebiraš,
In imaš tak' kratek pogled.

2.

Sodbé so nezapopadljive,
Perkrita je božja vsokost;
Tud niso vse pota zvedljive.
Njegove neskončne modrost'.
Bogastvo Gospodov'ga znanja
Nas vérne v ponižnost' derži;
Al' vender se 'z svetiga branja
Nam milost Njegova bliši.

3.

Pšenice dopolnjeno sjanje
Je z upanjem sjavca navdal';
O žalostno delavcov spanje!
Sovražnik je ljuljke persjal.

K' je ljuljka zelena postala,
Glej, hlapci Gospodu rekó:
Če hočeš, se bode pobrala,
Zasjana s hudobno rokó.

4.

Še ne zdaj; oboje pustite,
Bi znali pšenico zrovat';
Ob žetvi porečem: zvežite
Jo v snope; se mora sežgat'.
Voljnó poterpite krivico;
Ob času, ker to dozori,
Se v žitnice spravi pšenica,
In ljuljka naj v ognji gori.

5.

Tud svet' Avguštin nam spričuje,
Zakaj de hudobni živí:
De brumne od greha očišuje;
Al' pa, de se sam spokorí.
Gotovo bo ura obstala,
Če sila en zobiček zlom':
Tud smert bo že v času razdjala
Krivičnim družino in dom.

6.

Ste slišali Joba terpljenje?
Britkó se je njemu godil';
Njegovo nedolžno življenje
So znanci neumno sodil'.

Al' Bog je le molčal in gledal,
Ker sebe za modre deržé;
Je njega sodit' prepovedal,
Naj v prošnjo se njemu zročé.

7.

Tud mi zdaj ponižno spoznamo:
Velika je uma slabost;
Tvoj' sveti previdnost' se vdamo,
Bogastvu nezmerne modrost'.
Mi dalje ne bomo vprašali:
Zakaj le hudobni živí?
Smo 'z božje besede spoznali,
De z grešnikom Bog poterpi.

Molitev.

Vsa Tvoja družina Te prosi,
Zaupa le v Tebe, Gospod!
Odreši od butar, k' jih nosi,
Njé grehe po milosti sod'.
Dodeli nam gnade te zgornje,
Z desnico nas vari, o Bog!
Šibé se človeške podpornje,
Se zlom'jo in padejo okrog.

VI. nedeljo po sv. treh kraljih.

Čudno Bog váruje katoljško cerkev.

1.

Jezus je s trudem na skalo
Cerkev katoljško postav'l;
Kadar je znamenje to stalo,
Satan se močno je vstav'l.
Njegova togota,
Velika sramota
Se vedno vzdiguje,
Kar more, bojuje,
Dokler to znamenje stoji.

2.

Sveto, častitljivo znamenje,
Cerkev katoljška jmenvan'!
Vernim to svetlo blišanje
Za perbežaljše odbran'.
Lepó se vzdiguje,
In nas razsvetluje,
Ne bode poderto,
Je dobro podperto
Padeca se ne bojí.

3.

Majhno je bilo zidanje,
Majhno število ljudi;

Kmalo pa božje spoznanje

Cele narode budi.

Res majhno kardelo

Premaga k veselju

Britkost' in težave,

Boleče skušnjave,

Dere kot voda naprej.

4.

Gorčično zerno se zraša,

Vej'ce, lub, perje redí:

Taka je cerkev mat' naša,

Kristusu otroke rodi.

O mati, devica!

Bod' nam pomočnica;

Od solnčnega vzhoda,

Večéra zahoda

Otroci ročice molé.

5.

Komej jo satan zagleda,

Se nezrečeno serdí;

Vragov napuhnjena čeda

Se od togote vertí.

Prevzetni vladavci

In malikovavci

Na njega povelje

Spolnujejo želje :

Materi otroke moré.

6.

Kdo bi od nje ne bil mislil :
Padla bo njena svetlost ?
Kdo bi bil mater to čísal ,
Verženo v mórje britkost ?
Ko solnce posveti ,
Se zopet zasvéti ;
V nadlogah oprano ,
Z lepoto obdano
Var'je njé sin Konštantin. a)

7.

Cerkev, tí mat' na porodu !
Kristusu otroke rodiš ;
Satan za tabo je hodil ,
Ti pa v pušavo bežiš .
V samot' so živelí
Pravični veseli ;
Britkost' so minule ,
K' so tebe obsule ,
Konec b'lo tih bolečin.

8.

Tud je ob cerkvi stopila
Tema več žalostnih zmot ;
Božja pomoč je rešila ;
V sili že pride od tod .
Ne nehaj svetiti ,
Naukov deliti :

a) On je prvi pravoverni Rimski cesar.

Še sedajo tice
U senco resnice;
Svojo rokó jim podaj.

9.

Vsoko je vzdignilo glavo
Cerkve katoljske drevó;
Ticam spod nébeza pravo
Senčno hladilo je to.
Zdaj Lutrova kača
Se zvija, prebrača;
Je grozno velika,
Togotno nas píka,
Pojdemo mem'; je ne bo.

10.

V Jezusov' moči tí hodiš;
Ženina se zveseliš;
Svoje otroke, nas vodiš,
Njemu na čast izrediš.
O mat' ljubeznjiva!
Nikdar pa zvenljiva!
Ti vod' nas po cesti
V ljubezni prav zvésti
K ženinu svoj'mu takó.

11.

Glejte, vi škofje, duhovni,
Znamnje, katero vam svet'
Vérni vsi, zdravi in bolni,
Pejte k nji gnade prejet.

To mater ljubíte,
Nauke deržite,
Skoz mnoge težave
Nas vod' na višave
Z žegnami svete moči.

Molitev.

Vsigamogočni! mi pros'mo,
Pametne misli nam daj;
Naše slabosti, k' jih nos'mo,
Greham nikar ne perštej.
De b' to govorili,
U djanji spolnili,
Kar tvoja postava,
Ljubezni zastava,
Cerkev katoliška uči.

Pervo predpepelnično nedeljo.

Od poklicanja in izvoljenja vernih.

1.

Strah in groza me obíde,
Kadar slišim jest to brat':
Mal' ljudi v nebesa pride,
Mal' se trud' za večni sad.

Glej poklicanih število,
Iz never odločenih!
Gor' se bode veselilo
Le kardelo zvoljenih.

2.

Z vernim seream jest poslušam,
Kar me Jezus sam uči;
Če iz greha vstat' poskušam,
V seb' ne najdem nič moči.
Jezus z gnado nas spreoberne,
On najema nas na terg;
Del' obilno nam poverne,
Da življenje še po verh'.

3.

To ni naše zasluženje,
De smo verniki postal';
Tud ne staršev svet' življenje,
De smo Jezusa spoznal'.
Ktere Bog previd' enake
Svoj'ga Sina svet' podob':
Tud odloč', očisti take,
Stri častite v svoj' svetlob'.

4.

Pota božje so prečudne,
Gnade nam po njih deli;
Čisti grešnike ostudne,
In hudobne On budí.

Kadar hoče, se usmili,
Vender ne po našim del';
Tud se sprosi v slednji sili,
De bi k Njemu bolj hitel'.

5.

Po pravici nas plačuje,
Kakor hišni gospodar;
Zvéčer delavce odrajuje,
Vsakim' da obljubljen' dnar.
Dolg' življenje nima cene,
Polno grehov in slabost:
Zvesta služba le ne zvene
In spolnjenje vsih dolžnost.

6.

Bratje! vsi Bogá hvalímo,
De smo gnado zadobil';
V službi Mu zvestí bodímo,
Bomo tud prejel' plačil'.
V svetim strahu in trepetu,
Sveti Pavel nas uči,
Upajmo obilno žetu
'Z božje gnade in moči.

Melitev.

Daj, Gospod, terpet' nadloge,
Z greham smo jih zaslužil';
Odpri svojih gnad zaloge,
Bomo Tvoje jme častil'.

De ne bomo tam poslednji,
Kjer bi prvi bit' imel',
Ampak, de plačila vredni
Bomo tam per Teb' sedel'.

Drugo predpepelnično nedeljo.

Od božje besede.

1.

 začetku je bila Beseda,
Beseda je b'la per Bogú;
In Bog je b'la tista Beseda;
Od vekomej je per Bogú.
Beseda temó premaguje,
Nas zopet na nov' oživljuje,
V seb' ima življenje in lúč.

2.

Glej, ura je polnoči bila,
Pokojno in tiho vse čez;
Se j' Tvoja beseda čutila,
Je prišla od Tebe z nebes.
Kot silni vojšaki, perdere,
Vse skrito mogočno razdere;
Beseda do serc ima ključ.

3.

Po nji je tud zemlja postala,
Vse, kar se na svetu le vid';
Beseda je živež nam dala,
Ne zemlja, ne vtrudenj prid,
De b' Tvoji otroci spoznali
U vedni ponižni zahvali
Tak mnogo dišeče darí.

4.

Beseda se j' nam oznanila
Po spolnjenim svetimu čas';
Zveselil ljudi brez števila
Je vsmiljen'ga Jezusa glas:
Ovčice, v samoti zgubljene!
Poprim'te, deržite se Mene;
Vas išem, o revne stvari!

5.

O delajte vredno pokoro,
Ker božje kraljestvo je bliz;
Odbila bo enkrat vam ura,
De sédete z Mano tam k miz'.
Vas peljem 'z doline žal'vanja
V Očetove večne stan'vanja,
Tam hočem vas srečne storit'.

6.

Beseda zveličanska božja
Je šla na pokrajne svetá:

Učila brez dnarjev, orožja
Narode, spoznati Bogá.
Zdaj cerkev obhaja godove,
Prijema hvaležne darove,
Jim reče besedo delit'.

7.

Ta božja beseda je žíva,
Je močna in ojstra ko meč:
Pregleda vse, kar se perkríva,
Vse misli spozna in še več.
Zveličane vaše očesa!
Al' tudi zveličane všesa!
Ker sliš'jo tak' svete reči.

8.

Zdaj sejejo škofje, duhovni
To živo besedo povsod;
Sprejmite jo upanja polni
Iz lepih, nelepíh posod.
Ti sejejo, moč'jo, se trud'jo,
Vsim ljudstvam besedo ponud'jo;
Nje rastvo pa gnada rosi.

9.

Zdaj pada na pot al' na skalo,
Med ternje, al' v dobro poljé;
Tud tebi sadú ne bo zdalo
Hudobno in slabo sercé.

Duhá pa z molitvo perpravi,
Slovó daj tud vera zmotnjavi,
De zdala beseda bo sad.

10.

Vstanimo in pejmó poslušat
'Z preroka Gospodovo reč;
Le pridejo tebe poskušat, a)
Besedo imajo za nič.
Ne zboljšajo svoj'ga življenja,
Sercé je na pot' poželenja;
Kar gladi, poslušajo rad.

11.

To Judam svet' prerok oznani,
Ker Bog jih prijazno svari;
De b' tud ohranili kristjani,
Kar dalje nam Bog govori:
Ker noč'jo besede spolniti,
Se bodem jest mogel zjeziti,
De vid'jo, de s' prerok Moj bil.

12.

Kmal pridejo žalostni dnovi,
In lakot po dušini jed';
Hodili b'jo hčere, sinovi
Vsi lačni po božji besed'.
Jest hočem deželo zmajáti,
Nad grešniki le se zmaš'vati,
Ker prav'jo: Nič hud'ga ne bo.

a) Tako Bog pravi.

13.

Vi svetih resnic zaničvavci!
 Zganíte, tresite se vsi.
 Vi božjih zapovd prelomvavci!
 Meč ojster nad vam' že visi.
 Perpeljal bom ljudstvo 'z Kaldeje,
 Vas bodo posekal' kot veje,
 Serditi vas bodo moril'.

14.

Al' brumnim' je božja beseda,
 Kot solnca svetilo nogám;
 Prav željno resnico zagleda,
 Sercé gre za svetim' željám'.
 Perstudi mu zdanje pušave,
 Obduhat' da večne dišave,
 Odpéra mu sveto nebó.

15.

K' se božja beseda oznanuje,
 Sercé naj se vernim odpre;
 Naj vaša ljubezen spoštuje
 Posodo, 'z katere ven gre.
 Kar bodo duhovni učili,
 Storiti vam perporočili,
 O Jezus, od znotraj povej.

Molitev.

Teb', Bog, naj nas perporočuje
 Nevernikov svet' učenik;

Ker moč nam povsot omaguje,
Brez Tebe, preljub' pomočnik!
De bomo tvoj uk poslušali,
De ver'jemo, v djanji skazali;
Le slišat' ga vselej nam daj.

Tretjo predpepelnično nedeljo.

Od dušne slepote grešnikove.

1.

Jezus, Sin Davidov! vsmil' se čez mene,
Vsmil' se čez mene, o Davidov Sin!
Slepi per Jerihi vedno to žene,
Bôde ga težke slepote spomin.

2.

Kdo bo nadlogo slepote popisal?
Kdo le občuti, kar slepec terpi?
Kdo mu z oči bo temoto pobrisal?
Vbožica rešil od strašnih skerbí?

3.

Solnce nam sveti, nas greje prijazno,
Slepec ga čuti, nikdar pa ne vid';
Če je oblačno nebó, ali jasno,
Mora ob roki dobrotni hodit'.

4.

Jezus gre v Jeriho, slepcu se bliža;
Množ'ca obilna gre spred in za Njim';
Vsmiljeni Jezus se k njemu poniža:
Revež! kaj hočeš, de tebi storim?

5.

Jezus naš slepimu reče: Spregledaj!
To je teb' vere, zaupanja sad;
Zdajci spregleda; za Jezusam gre zdaj,
Hvale Bogú se ne vtrudi dajat'.

6.

Res je težavna slepota telesa,
Slepcu studenec veliko nadlog;
Ljubi! še hujši je dušniga očesa,
Ktero ozdravi le Jezus naš Bog.

7.

Ti si tist slepec, le spomni se, grešnik!
V blatu pregrehe per poti sediš;
Ti si prevzeten, al' lakomen, preš'tnik,
Hodiš za greham, v navadah tičiš.

8.

Slepec neumen, prevzetnež, se kaže
V dimu bahanja, posvetne časti;
Le iše v napuhu nevarne tolažbe,
Žejin oblast' ne posluša vestí.

9.

Gerda je lakomnost in odertija ,
S silno slepoto služabnika vdar' ;
V njem se rodi in redí hudobija ,
Svojo dušico prodaja za dnar.

10.

V blatu nečistost' mehkužno se valjaš ,
V sercu nagnusne sladnosti želiš ;
Revno dušico hudiču izdajaš ,
Večniga brezna se nič ne bojiš.

11.

Zdaj se po svetu brezskerbno sprehajaš ,
V družbi nečisti ni druj'ga ko smeh ;
Druge z željám' hudobije navdajaš ,
Sebi nakladaš sramoto in greh.

12.

Čast te je tukej ko senca hladila ,
Tamkej nevsmiljeno žgala te bo ;
Duša se v ognji gorečim topila ,
Ker si s krivico tù pasel telo.

13.

Tukej iz zmot si nevero izpletaš ,
Tamkej se v večni temoti sedi ;
Tukej pokoro in čistost obetaš ,
Tamkej te jezer žvepleni hladi.

14.

Grešnik preslepi! glej svojo nesrečo;
Vse ti že vpije: Oh tebi gorjé!
Zbud' se že enkrat, glej z vero gorečo,
Čaka te polno terpljenja morjé?

15.

Tvoja nesreča, o grešnik, preseže
Hribe, doline, visoke goré;
Libana cedri občut'jo te teže,
Žalostni nagnejo svoje glavé.

16.

K Jezusu pridi, se znaš spokoriti,
Dokler pokora čez grehe velja;
Sej je perpravljen, pa moraš upiti;
De te ozdravi od hudih željá.

Molitev.

S Tvojo dobroto nas, Bog, razveseli,
Zveze pregrehe nas silno tišé;
Štrafenge grehov odverni, nas pelji
Gori, od kodar nam rož'ce dišé.

I. nedeljo v postu.

Od premagovanja skušnjav.

1.

Sveti čas, keršanska duša,
Sveti post naj te zbudi;
Čas je, de se greh zapuša,
In resnično spokorí.
Sej katoliška cerkev hoče
Vse storit', kar je mogoče,
Izveličat' nas
Ta svet' postni čas.

2.

Satan nas zlo napeljuje,
Kar je hudiga, storit':
Jezus njega premaguje,
Sam je hotel skušan bit'.
Kruha 'z kamnja ni naredil,
Al' je Bog, mu ni povedal;
Božji glas prež'ví;
Kruh nas le redí.

3.

Jezus, ker Mu satan svet'je:
Spusti s templa se na tla,
Vid' prevzetnost' skrito cvetje,
In premagana je b'la.

Angele' Mi z veseljem služijo;
S svetim straham se perdruž'jo;
 Skušat' ne Boga,
 Vsiga svetiga.

4.

Glej, na gori si je zvolil
 Satan Tvojo božjo čast;
De bi padel in ga molil,
 Ti ponud' svetá oblast.
Béži vsih pregreh posoda!
Tresi se in mol' Gospoda;
 Angele' perleté,
 Streči Mu želé.

5.

Jezus nam lepó pokaže,
 Kak' bi se vojskvat' imel'?
Ker skušnjava mot' in laže,
 Nikdar jenjat' bi ne smel'.
Jezus nam podá orožje,
Ni človeško, ampak božje;
 Torej se ne boj,
 V boji serčen stoj.

6.

Vi opásani z resnico,
 Vse storite po Vangel';
Oblecite se v pravico,
 Bote meč duhá imel'.

Kakor škit pušice odvéra,
Tak' vas brani živa véra;
Kar vas tud plaší.
Hitro stran zbeží.

7.

V duhu vselej rad' molíte;
Kdor le moli, obstojí;
Čujte, z voljó se postite,
Tiga se ta hud' bojí.
Terdno, serčno bote stali,
Vse sovražnike pregnali
'Z Jezusove oblast';
Njemu bodi čast.

8.

Reci: S straham me prebôdi,
Tvoje sodbe se bojim;
Duša je v globoki vodi,
V blatu clo na dnu tičim;
Hoče me po sil' podreti,
Brezen me želi požreti;
Pridi že, moj Bog!
Reši me nadlog.

9.

Hitro se bo zasvetilo,
Vse hudó zbežalo stran;
To nas bode zveselilo,
De nas var'je Bog in bran'.

Kar teži in kar nas moti,
Kmalo bode vse k sramoti;
Bog, dobrote vir,
Daja sveti mir.

10.

Glejte gori, ljubeznjivi,
Iz doline tolk' solzá,
Bod'te serčni, zaupljivi,
Bog vojšakam gnado da.
Tud pogledjte na plačilo,
Ktero se bo zaslužilo;
Krono vse časti
Najdejo zvesti.

11.

Tudi vidite svetnike,
Kteri so to pot hodil';
Kličite na pomočnike,
Moč vam bodo izprosil'.
Res je v času vojska huda,
Terdi boj in polni truda;
Kdor pa zmagal bo,
Pojde v svet' nebo.

M o l i t e v.

Cerkev s postam se očišuje,
Tvojih gnad, Gospod, želi;
Daj ji, ker si perterguje,
De jih dosti zadobi.

Daj voljnó nosít' težave,
De premaga vse skušnjave;
Po življenji tem
Svoje k sebi vzem'.

II. nedeljo v postu.

**Jezusovo spremenjenje na gori nas spomni
veselja v nebesih.**

1.

○ blagor teb', gora! o sveta višava!
Od brumnih tol'kanj zaželená pušava!
Ker solnca blišanje
In zvezd lesketanje
Se tvoje obilne svetlobe bojí.

2.

Velike nevrednost' spomin me spreha,
Zdihujem in jokam, sercé se mi taja;
V samotni dolini
In solz globočini
Perkriva mi Jezus svoj svetli obraz.

3.

Svetloba Očetova Ga je obdala,
Ko solnce se Njemu obličje blišalo,

Ko sneg oblačilo
Se je obelilo ;
Napolnjen' s sladkostjo je jogrov sercé.

4.

Veličastvo božje se j' z Njega razlilo,
S častjo je unanjo podobo povilo ;

En glas oznanuje,

Z nebes jim spričuje :

Ta Jezus je prav dopadljivi Moj Sin.

5.

U večni ljubezni se nam razodeva
Lepota, k' jo angel mogočno prepeva ;

Nebeški mestnjani,

S svetlobo obdani,

Ne obsežejo Tvoje lepote nikol'.

6.

O duša ! ti jišeš posvetno lepoto,
Se trudiš tak' željno za prazno slepoto ;

Delí bolečine,

Sercá spečenine ;

Mirú pa posvetna ljubezen ne da.

7.

Ne druj'ga, ko Tebe, moj Jezus, jest išem,
V sercé si le Tebe globoko zapišem.

Kaj noč in dan čuje ?

Sercé le zdihuje,

Po kómu, če ne, o moj Jezus, po Teb' ?

8.

O ljubi zdaj Jezusa, kateri te ljubi;
Si zadej ostala, nikar se ne mudi;

Na večnimu selu

V obilnim veselju

Boš Njega vživala na večno zató.

9.

Al' ni to resnica? Povejte, ker veste,
Ve čisto zaljubljene svete neveste!

O Peter razloži

Nam sveti mir božji,

Sladkosti, katere so tebe na gori obšle.

10.

O duše presrečne! kaj bodete djale,
Ker bote pred Jezusa sedežem stale?

Kjer ne v zagrinjalu

Se vam bo kazalo

Njegove svetlobe nezmerno morjé.

11.

O solnce nebeško! o ljuba toplota!

Otajaj nam z greham premerznjene pota;

Zvesto Tí z nam' hodi,

Per roki nas vodi,

O Jezus! daj plamen ognjenih željá.

Molitev.

Poterle, o Bog, so nas naše slabosti,
Od zunaj in znotraj daj gnade terdnosti;

Daj duši, skušnjave,
Telesne težave
Premagat', se vzdignit' na sveto goró.

III. nedeljo v postu.

**Žalostni stan kristjana, kateri se v stare
grehe poverne.**

1.

Srečen stan je stan človeka,
Ki Bogú ostane zvest;
Mirno se mu čas izteka,
Ima vso pokojno vest.
Vsaki dan zvestó opravlja
In vesel dolžnost' stanú;
Svoj'ga časa ne zapravlja,
Vse stori na čast Bogú.

2.

Z božjo gnado se zatéra,
Če sercé hudó želi;
V svojih križih se ozéra
K Jezusu, de trošt dobí.
Vbogi grešnik! zdaj poslušaj,
In prevdar' ta srečni stan;
Le Bogá nikar ne skušaj,
Njega živ' spomin ohran'.

3.

Na mladost se tí zanašaš,
 Brez skerbi na svet' živiš;
 Po veselji skerbno vprašaš,
 Po sladnostih hrepeniš.
 Kol'kor moreš, 'z glave zbiješ
 Smert in sodbe svet' spomin;
 Dušnih ran še ne odkriješ,
 Ne steržéna bolečin.

4.

Morebit' pokažeš rane,
 Ker te sili težka vest;
 Hudi duh se 'z tebe vgane,
 In obhod' več suhih mest.
 Svoje rane obžaluješ,
 Jezik grehe posloví;
 Ker se čisto spoveduješ,
 Duša zopet mir dobí.

5.

Tí ne čuješ v nevarnost',
 Meniš, greh je že vmorjen;
 Pešaš in slabiš 'z nemarnost',
 Stari greh spet je storjen.
 Dan za dnevam, let' za letam
 V grehe lezeš, se topiš;
 Zopet letaš ves za svetam,
 Svojo dušo pa moriš.

6.

Hudi duh, nikjer pokoja
Ne dobí, per sebi prav':
Glejte, ta je hiša moja,
V njo se bom nazaj podal.
Ž njim gredó še druj' duhovi,
Oh, še hujši, kakor sam;
Oh jokanja vredni dnovi!
Ker prebivajo vsi tam.

7.

Zdaj, moj človek, zdaj prevdari,
Kar nas Jezus s tém učí;
Za lepó svarjenje maraj,
Strah naj teb' sercé mečí.
Derž' se varno svet'ga teka,
Jezus nam takó oznan':
Huj' bo taciga človeka
Zadnji kakor prvi stan.

8.

Smert bo prišla, tebi vzela
Vse, kar tebe veseli;
Iz med živih te požela,
Preden misliš na - njo tí.
Bo pobrala, kar si ljubil,
Boš per terdi sodbi stal:
Zadnjič pa še dušo zgubil;
Kakšen boš odgovor dal?

9.

Tudi že na tému svetu
 Za sladnost velik' terpiš;
 Ti se trudiš celo leto,
 Kar si obetaš, ne dobiš.
 Glej, sovraštvo in maš'vanje
 Reže, kakor nož, srcé;
 Oh kakó nagnusno djanje
 Vžiga zdražene želje!

10.

Ta je tista terda sužnost,
 K' te navada v nji derží;
 Težek jarem polni trudnost'
 Hudobija naloži.
 Grešnik! kdo te bode vplašil,
 De se duša prebudi?
 Kdaj že bodeš saj poprašal:
 Al' se še pomoč dobí?

11.

Hočeš najti še življenje,
 Stor' pokore dober sad;
 Nosí grehov zasluženje, a)
 Čisto nehaj od navad.
 Stor', kar Bog zapoveduje,
 Tud, kar pravi spovednik;
 Le takó te očíšuje
 Jezus zvesti pomočnik.

a) štrafenge grehov.

Molitev.

O kristjani! vsi spoznajmo,
De smo slabi grešniki;
In k pokori se podajmo,
Kakor prav' spokorniki.
Jezus! Ti nam stoj na strani,
Nas poglej u svoj' krotkost';
Ti z desnico nas obrani
In z rokó svoje svetlost'.

IV. nedeljo v postu.

Premišljevanje božjih dobrot.

1.

Glej čudo, ktero se j' zgodilo
K pridu stradanih ljudi,
Nas bode v veri poterdilo,
K' nam zaupanje budi.
Merzlota naša se bo vnela
Od dobrote Jezusa;
Ljubezen božja bo gorela
Iz hvaležniga sercá.

2.

Ljub' Jezus reče množ'ci sesti;
Je pet tavžent samih mož;
Požegna kruh, ga reče jesti,
'Z milosti ga jim pomnož'.

Nasitenim so kosci ostali,
Vidiš žegen Jezusov!
Ker reče, in so jih pobrali,
Jih je dvanajst jerbasov.

3.

Ljudje so Jezusa spoznali
Za delivca tih dobrot;
Ta prerok bode, tak' so djali,
Rešil ves človeški rod.
Goreča je b'la njih zahvala,
V eni misli se zberó,
Po sili Ga storiti kralja,
Pa je zbežal na goró.

4.

Po celim svet' velike gnade
Tvoja roka vsim delí;
Od Tebe jih obilno pade,
Vsaka nas razveselí.
Življenje, zdravje in stan'vanje,
Tud obleka in jedil',
Ni naših rok perzadevanje,
'Z Tvoje roke smo dobil'.

5.

Človeka si 'z persti naredil,
Pamet si mu dal za dar;
De b' po postav' živeti vedil
Cele zemlje gospodar.

Iz uma in moči spomina
Se spoznanja dan napoč',
Tud vest in prosto voljo ima,
De od greha dobro loč'.

6.

Al' um in pamet nista zvesta,
V času nas njih glas goljfa;
Besede Tvoje sveta cesta
Vse v zveličanje ravna.
O Jezus! Tí nam daš kosilo,
Svet' meso in rešujo kri;
Življenje daja to jedilo,
Večno srečne nas stori.

7.

Kakó! de nas še v misli vzameš?
Vsi recimo z Davidam;
Nas z gnado išes in objameš;
Majhno smo pod angelam.
S častjó obdane si postavil
Clo čez dela svojih rok;
Prečudno svoje jme napravil,
Jemlješ hvalo 'z ust otrok.

8.

Le kdo sim jez in moja hiša?
De se še na nas ozreš!
Dobrota Tvoja nas poviša,
Zmirej gnade nam daješ.

Al' to je Tebi še premalo,
Še obetaš zanaprej,
De b' to nas k Tebi perpeljalo,
Kjer nas žegnaš vekomej.

M o l i t e v.

Hudobno res je naše djanje,
Le terpljenje to nam gre;
O sprejmi naše mil' zdih'vanje,
Ker nadloge nas težé.
Naj Tvoja roka nas žegnuje,
In z besedo nas ohran',
S presladkim miram obdaruje
Nas današnji, večni dan.

Ti ho ne del jo.

~~~~~

Od terdovratnosti nespokorjeniga grešnika.

1.

Stori Meni, Bog, pravico,
Tožbo zoper te razsod',
Kter' Mi delajo krivico,
Rešenik in varh Mi bod'.
Men' se Tvoja sveta gora
Kaže v luči in resnic';
Tvoja čast je v sred' šotora,
Daj, de pridem tje 'z temnic.

2.

Jezus Judam prav' resnico,
S čudnim' deli jo poterd';
Judje Mu želé krivico,
Zanič'vanje polno smert.
Glej, kaj prav'jo? Mí beremo:
Abraham je oče naš;
Al' od Tebe prav rečemo,
De hudiča v seb' imaš.

3.

O hudobni poslušavci!
Kaj vaš jezik govori?
Ne spremislite, hinavci,
De sovraštvo 'z vas gorí.
Jezus pa hudiča nima,
Ni lažnjiv' Samarijan:
V časti pak Očeta ima,
Ves je v Njega voljo vdan.

4.

Kdor besedo dopolnuje,
K' jo po Meni Bog poterd',
Hudobij se odmikuje,
Tak ne bode vidil smert'.
Jezusova skerb velika
Vam po ver' nebó namen';
Vaša jeza Mu podtika
Slabe misli, hud' namen.

5.

Kaj pomen' to strašno znamenje?
Kaj razdraženo sercé?
Glej, pobirajo že kamnje,
Jezusa pobit' želé.
De so Te krivó sodili,
O moj Jezus, ni zadost;
Nehvaležni so vernili
Kamnje za dobrotljivost.

6.

O gorjé teb' mest' Betzajda!
K neb' povzdignjen Kafernávm!
Milost božja vaj' ni najdla,
Ne kraljestvo božje zravn. a)
Ak' bi Tirus, Sidon vidil,
Kar se je per teb' godil',
Bi pokoro delat hitil
U spokornim oblačil'.

7.

Glas preroka poslušajte,
Bog iz njega vas svari;
K Meni se nazaj ravnajte,
Ker ponujam vam darí.
Kanja je svoj čas spoznala,
Kdaj de ima zopet prit';
Moje ljudstvo ni spoznalo,
In se noče k Men' vernit'.

---

a) če je tudi vaju iskala.

8.

Kdo da vode moji glavi? a)
In očém zadost solzá?
Eno kočico v pušavi,
Daleč od pregreh svetá?
Vsi so lakomni, lažniki,
Po hinavsko govoré;
Clo nedolžnih so tožniki,
Z žnabli bližnjiga moré.

9.

Jez sim klical: Spreobernite
Se nazaj 'z hudobne pot';
Vboge po pravic' sodite,
Jmejte milost do sirot.
Hudobija zoper brata
Naj ne grize vam sereá;
Moje ljudstvo sreče vrata
Zaničuje, jo taptá.

10.

Zdaj so v svojim sercu djali:
Sej za nas ni upanja;
Mí se bomo le deržali
Hudobij, ne žuganja.
Al' je kdaj to slišat' bilo
Med narod' po celim svet'?
Kar se v Sijon' je godilo,
De se more vsak zavzet'.

---

a) Prerok Jeremija takó zdihuje.

11.

O keršanske duše glejte,
 Dokler je pokore čas!
 Svojih grehov se spovejte,
 Jezus jemlje jih od vas.
 Kdor pa tukaj ne bo slekel
 Vsih navadnih hudobij;
 V večnim ognji se bo pekel,
 Kjer več hladne sence ni.

Molitev.

Ljubi Jezus! Tí se skrivaš,
 In odtegneš grešnikom;
 Vender spokorjene vmivaš,
 Svojo milost kažeš nam:
 Gnado svoj' družin' dodeli,
 Na telesu nas ohran',
 De b' b'li v postu bol veseli,
 Tud pred hudim dušo bran'.

Cvetno nedeljo.

**Gloria, laus & honor; pred cerkvenimi
 vratmi.**

1.

Čast, hvala, slava Teb' naj bo,
 O Kriste, naš Zveličar, Kralj!
 Nedolžni otroci so lepó
 Hozana vpil', Te poviš'val'.

2.

Kraljestvo imaš v Izrael',
Sin Davidov! s častjó slaviš;
Narodi vsi so Te vesel',
V imen' Gospoda k nam hitiš.

3.

Moči nebeških visokost
Te hval'jo 'z svetiga strahú;
Stvari na svetu, u prostost'
Vmerjoči človek iz prahú.

4.

Hebrejci Teb' naprot' gredó,
Te z vejam' palmovim' časté;
Sprejm' verne, ker Ti pernesó
Obljube, pesmi in prošnje.

5.

Spodobno čast so Ti dajal',
Še preden za-nje smert terpiš;
Mí pak pojemo v sveti hval':
Bod' češen, kralj! na tron' sediš.

6.

Nedolžni otroc' so Tebi všeč,
O kralj ljubezni ino gnad!
Daj nam sercé zares goreč',
In naš'mu petju dober sad.

Cvetno nedeljo.

Kaj žegen lesá pomení.

1.

Vernih družba skupej poje,
Glasno hvalo, čast Bogú;
Povišuje serca svoje
Zaupljivo k Jezusu!
Hozana Davidov'mu Sinu!
Kter pride v Gospoda jmen'.

2.

Izraelci so se zbrali,
Veje so z dreves lomil';
Oblačila pogrinjali,
Stari, mladi, vsi so vpil':
Hozana i. t. d.

3.

Čisto, sveto je veselje,
Kter'ga mirno vživajo;
O zakaj se naše želje
V tim plamen' ne ožigajo?
Hozana i. t. d.

4.

Hčeri Sijonski povéjte:
Glej, tvoj kralj, kroták in svet,

Pride k tebi, oh, poglejte,
Na oslici in žebet'.
Hozana i. t. d.

5.

Mat' katoliška cerkev obhaja
To pergodbo v solz dolin',
Oljko žegna, nam podaja,
Svet'mu ljudstvu za spomin.
Hozana i. t. d.

6.

Mi Te pros'mo, tukej zbrani:
Žegnaj dušo in telo;
Pred nesrečo nas ohrani.
Hišo, kjer ta oljka bo.
K zveličanju naj perpomore
Nam Tvojih svetih gnad skrivnost.

7.

Nam k življenju je premagal
Kristus vojvoda svetá,
Mir pernesel, nam pomagal;
Palma to na znanje da.
Al' oljka, ta duhovno olje,
Duhovne gnade nam pomen'.

8.

Jezus! mi smo Tvoji udje,
Tvoja moč nas tù živi;

K naš'mu varvanju se zbudi,
Vajvod teme nas loví;
Daj nam sovražnika premagat',
Od smerti srečno s Tabo vstat'.

9.

Za procesjo smo nosili
V roki oljke prav vesel';
Daj, de bomo vsi hodili
V ver' po poti dobrih del.
Cerkveno šego smo spolnili,
Naj nas na duši posvetí.

10.

V luči vere pogernímo
Vsmiljenja lep' oblačil';
'Z sercá kamne odmaknimo,
Kadar pride, da plačil'.
Ljubezen bo lepó cvetela,
Ljubezen dober sad rodi.

11.

Cerkev se terdó vojskuje,
Boj, terpljenje je povsot:
Ura smert' se perbližuje,
Ker nam prideš Tí naprot;
Tí bodeš dober sad zagledal,
Po milost' dal nam sveti raj.

M o l i t e v.

Tvoje sveto včlovečenje
In ponižne smert' britkost

Nas opomni na vstajenje,
Ktero raste iz krotkost'.
Po temu zgledu daj terpeti,
In enkrat s Tabo gorivstat'.

Veliko nedeljo.

Od Kristusoviga od smerti vstajenja.

1.

Kristus je 'z groba sam
Prišel današnji dan,
Rešil od pekla nas. Aleluja.
Varhi vsi proč zbežé,
V mesto plašni leté;
Kristus je 'z groba sam
Prišel današnji dan,
V velikonočnim čas'. Aleluja.

2.

Glejte, kakó se svet'
Njegovih ran vsih pet!
Zdaj On 'z šotorja gre. Aleluja.
Stari Očaki b'li vjet',
Pelje zdaj vse k Očet'.
Vojvoda Ti 'z nebes!
Vodiš nas gor' zares;
Angeli k Teb' hité. Aleluja.

3.

Zgodej v nedeljo v vert'
Vstal je častit' od smert';
Angelci so zapel': Aleluja.

Nima več bolečin,
Ran ima svet' spomin.
Zjutrej v nedeljo v vert'
Vstal je častit' od smert',
Mí pak zdaj bomo pel': Aleluja.

4.

Kaj vas, žené, budí?
Kam se takó mudí?
Dan se j' še le zaznal. Aleluja.
Jezusa Samiga
Jšemo križan'ga,
Mazat' Njegov' teló,
De bo ohranjeno,
Dokler bo gorivstal. Aleluja.

5.

Bodite brez skerbí,
Angel odgovorí,
Jezus je gorivstal. Aleluja.
Njega so položil',
Potler se preč vernil';
S Petram vsi pejte zdaj,
Glejte, tam v Galilej'
Se bo vam vidit' dal. Aleluja.

6.

Res je vse, kar je učil,
K' je še na svetu bil; a)
Serta je smert in greh. Aleluja.
Blagor nam v pravi ver'!
Vest hladí sveti mir.
Res je vse, kar je včil,
Preden je kelih pil;
Oživel je v treh dneh. Aleluja.

7.

Vsi vesel' upamo,
De tud mi pojdemo
'Z groba na sodnji dan. Aleluja.
Bomo odšli trohnob'.
Stali tam na svetlob'.
Vesel' bodimo zdaj,
K' pojdemo v sveti raj;
Jezus gre tje pred nam'. Aleluja.

8.

Jezus je naš Gospod,
Če je tud šel od tod;
Sej per Očet' živí. Aleluja.
Nosi pred nam' bander',
Kači Tí glavo ster';
Jezus, Ti pravi Bog!
Reši nas iz nadlog;
Prosimo Tebe vsi. Aleluja.

---

a) v podobi človekovi.

Molitev.

Smert si tel, Bog, zatret',
Nam svet' nebó odpret',
Polno je vse sladkost'. Aleluja.
Z gnado nas navdihuj,
Serca k seb' poteguj;
Pelj' nas poklicane
V večno zveličanje;
V mesto brez vse grenkost'. Aleluja.

Belo nedeljo.

Šege in obljube svetiga kersta.

1.

Zdravo mleko neskaženo,
V sveti veri vterjeni,
Le resnico izročeno
Poželite, keršeni.
S tem' besedam' nagovarja
Cerkev v bel' oblečene; a)
Jezus pak pozdrav' z altarja
Od svetá odločene.

2.

Sveta nam je ta nedelja;
Sveto keršenih kardel';

---

a) Keršeni so bili v belo oblečeni.

K' nas nedolžnost je objela,
Cerkvi k troštu in veselj',
Oh de bi zvestó deržali,
Kar smo tamkej obljubil';
Vselej bi Bogá spoznali,
V grehe nikdar pervolil'.

3.

Kdo popiše našo srečo?
Čisto smo napravljeni,
Zapustiti temno ječo,
Smo na luč postavljeni.
Skerbna mat' naproti pride,
Sprejme nas prav ljubeznjiv',
Var'je, de ji kdo ne vjide,
Večno pogubljen ne bil.

4.

Glej, kakó se zlo poniža,
K sebi priti nam ne bran';
Moli, večkrat nas pokriža,
Hudiga odganja stran.
Ona nam da sol modrosti,
(Sol jedilam céno da :)
In skoz svete učenosti
Duša je perhranjena.

5.

Mašnik s slino nas pomaže,
Se dotakne vŕses, nosá ;

De prijetnost nam pokaže
Do naukov Jezusa.
Tudi s štolo nas pokrije,
V cerkev pelje nas takó,
Ktera var'je in perkrije
Verne z materno skerbjó.

6.

Tukej nas častitljiv' vpraša:
Se hudiču odpoveš?
Naj se v teb' svetost zaraša,
V boji jenjat' več ne smeš.
Dalje: Če 'maš terdno vero
V trojediniga Bogá?
Ktera te v življenj' podpéra
Brez strahú do zadnjiga.

7.

Mašnik te z vodo keršuje,
Bog razterga dolžni list;
Greh poverban se zbrisuje,
Gnada božja te očist'.
Še nedolžnost' oblačilo
Tebi skerbno izročí;
Vero 'mej pa za svetilo
V terdi temi, v sred' noči.

8.

K sercu naj si vsaki vzame,
Kar se danes govori;

Se v ljubezni sveti vname,
V dobrih delih naj gorí.
Večkrat, prosim te, ponovi
Kerstne obljube vsako let';
Kadar hodiš Jezusovi
Posvečeni kruh prejet'.

9.

Mi smo božji otroc' postali,
Naša erbsna je nebó;
Če se bomo le skazali,
Vredno se boj'val' za to.
Terde vere ne bodímo,
Kakor je bil pred Tomaž;
Moj Gospod in Bog! recimo,
To prežene zmoto, laž.

10.

Cerkev grešnikom pokaže
Kri predrago Jezusa;
Če se oblačil' omaže,
V nji pregreha mine vsa.
Če si bomo zdaj oprali
Čisto svoje oblačil',
Bomo tam veseli stali,
In prejeli svoj' plačil'.

M o l i t e v.

Daj nam, Bog, tud ohraniti,
Kar z veseljem smo končal',

Teb' obljube dopolniti,
Ktere smo ta čas ravnal'.
Tukej k svetimu življenju
'Z Tebe, Jezus, gre pomoč;
Tamkej v večnim zveseljenju
Srečna bo velika noč.

II. nedeljo po Velikinoči.

Jezus naš dobri pastir.

1.

Jest sim en dober, svet pastir,
Sam Jezus oznanuje;
Pernesem vam preblagi mir,
Ki serca zveseluje.
Zveseli, Jezus, svoje ovce,
Po Teb' jim hrepení sercé.

2.

Pastir je vse strani obšel,
Ni clo nobene zgrešil;
In zadnjič je za nas terpel,
De b' nas od greha rešil.
Ljubezen sveta v Njem gori,
In nas zveličane stori.

3.

Kaj bodem Teb', pastirčik moj,
Za to dobroto dala?
Skerbnó Ti hodiš pred menoj,
De zad ne bom ostala,
Me var'ješ, paseš v dobrim kraj',
Ti moj'ga zdravja zvest čuvaj.

4.

Tí mene ino vse poznaš,
Nam večno daš življenje;
Tí nič ne tirjaš, ampak daš,
Nam tareš poželenje.
Ljubezen Tvoja in modrost
Življenju naš'mu da sladkost.

5.

Nikdar pred volkam ne bežiš,
De Teb' ovac ne vzame;
Z mogočno roko nas deržiš,
Ljubezen nas prevzame.
Od Tebe nas nikdar ne loč'
Človeška sapa, pekla moč.

6.

Najemnik od ovac beží,
Če volk med čedo pride,
Nikol' še za-nje maral ni,
De le on sam odide.
Al Tí si David; ovna rop
Iztergaš levu 'z strašnih zob.

7.

Pastirja moramo spoznat'
Za svoj'ga rešenika,
Z obilno hvalo povišvat'
Vsih duš ozdravljenika.
Prijetni glas Njegovih ust
Nam da sladkost nebes okust'.

8.

Po zgledu Jezusa stopinj
Zvestó naprej hodímo,
Zapustil nam je svoj spomin,
Le voljo Mu spolnimo.
Sej za-nj terpeti vse britkost'
Ovcam Njegovim ni grenkost.

9.

Nesrečen oh je duše stan,
Če Jezus je ne vodi;
Za njeni serčni mir je djan,
Od greha v grehe hodi.
Greh, njena sreča, njena čast,
Jo verže v pekla večno last.

10.

Zdaj poslušajte duše vse
Od hleva preč odgnane;
Spoznajte, obrnite se,
V Njegov' ljubezni vžgane.
Sej res vas ljubi in spozná,
Za vas življenje svoje da.

11.

Naš Jezus misli tud na vas,
 Narodi, vam k veselju;
 Sej kmalo pride tisti čas,
 V svoj hlev vas bo perpeljal,
 De bo en hlev in en pastir,
 Kjer raste sere preblagi mir.

M o l i t e v.

Povzdignil si poterti svet
 O Jezus, s ponižvanjem,
 Veselja vedno daj prijet',
 Med zdanjim presel'vanjem.
 Obsojene nas k pogubljenj'
 Perpelji k večnemu življenj'.

III. nedeljo po Velikinoči.

Opominovanje k poterpežljivosti v upanji
 večnega veselja.

1.

Čez majhno ne bote Me vid'li,
 Vam bodem skoz smert oduzet;
 Čez majhno me bodete vid'li,
 Ker pojdem nazaj jest k Očet'.
 Ta čas pa le z voljo terpite;
 Čez majhno vi, jogri, me vid'te.

2.

Preljubi! vi bote jokali,
Ker kelih terpljenja bom pil;
V težavah se bote plakali,
Med tim se bo svet veselil.
Le z voljo ta čas prenesite,
Čez majhno z veseljem Me vid'te.

3.

Tud žena občut' bolečine,
Hudó na porod' se j' godí:
Ne misli več, k' ura nje mine,
Vesela, k' otroka rodi.
Vam žalost se bo spreobrnila,
Z veseljem serce napolnila.

4.

Težave nam Jezus obeta,
Preganjanje, zgubo in meč;
Z tih krona nebeška se spléta,
Kjer teže in žalost' ni več.
O verni! še majhno terpite,
Čez majhno Me zopet tam vid'te.

5.

Peč delo lončarjevo skuša,
Pravične skušnjava, britkost;
Od greha se čisti v tem duša,
Doseže potrebno svetost.
To kratko terpljenje, dušice,
Nosite za večne sladčice.

6.

Če hočeš ti brumno živeti,
Ljubiti resnično Bogá:
Preganjanje moraš terpeti,
Velik' zanič'vanja svetá.
Obilno prihodnje veselje
Preseže pozemeljske želje.

7.

Glej kmeta! z zaupanjem čaka
Na pozni in zgodejni dež;
Kar upa, z veseljem perčaka,
Vso polno pšenico in rež.
Takó - le tud vi poterpíte:
S tim upanjem se tolažíte.

8.

Tud vere začetnik spolnuje,
Kar Oče mu reče terpet';
Do zadnjiga clo se vojskuje,
Umerje na križu razpet.
Bodimo voljni v bolečinah,
Hodímo po Njega stopinjah.

9.

O blagor vam, k' bodo vas kleli,
Vso hudo čez vas govoril';
Vas slekli, nevsmiljen' razpeli,
Volkovi ovčice moril'.
Za take britkost' na telesih
Je obilno plačilo v nebesih.

10.

Na nóge zdaj , verni kristjani,
Za križe poprim'te zvestó ;
Bodíte volj' božji vsi vdani,
De bote dobili nebó.
Z velikim zaupanjem véra
Pravičniga v boji podpéra.

11.

Tud madeže lastne ljubezni
Odganja nam ogenj britkost ;
Ozdravi vse dušne bolezni
Po timu nastopi sladkost.
Čez zvezde na svete višave
Se grede skoz križe, težave.

M o l i t e v.

Bog! daj nam zgubljenim resnico
In njeno svetlobo spoznat',
De najdemo s sveto pravico
Per Teb' opravičenja sad,
De bodemo greh sovražili,
In Tebe spodobno ljubili.

IV. nedeljo po Velikinoči.

Po evangeliu.

1.

To naj vas nikar ne žali,
Če se tud od vas ravnam;
Sej samí ne bote ostali,
Če se jest k Očet' podam;
Vam povem: Še dobro je za vas.

2.

Žalost je sercé topila,
K' jim je to na znanje dal,
Usta jim je zaklenila,
De Ga niso še vprašal':
Ljubi Mojster! kam pa greš od nas?

3.

Jest vam pošljem poterdnika,
Kadar pridem u nebo;
Vse resnice učenika;
Če ne pojdem, Ga ne bo.
Pošlji, pošlji svetiga Duhá.

4.

Judje niso Men' verjeli,
Moj' besed' se niso vdal';
Clo na križ so Me razpeli,
To krivico b'jo spoznal',
Ker k Očetu pojdem iz svetá.

5.

Moja moč je obsodila
Hud'ga vojvoda svetá;
To bo zemlja kmal' čutila,
V duhu prerojena vsa,
De je satan zgubil vso oblast.

6.

Zdaj še niste razsvetljeni,
Uma tema je na pot';
Od Duhá razveseljeni
Bote rešeni pomot.
Sveti Duh! sercá se nam polast'.

7.

On bo 'z Moj'ga vzel in pravil,
Prerok'vanje oznanoval;
Vse slabosti vam ozdravil,
Mojo čast bo poviš'val
Vsih skrivnost preblagi učenik.

8.

Naša pamet je oslepela,
Al' njo sveti Duh uči;
In od Njega bo prijela
V živi veri dost moči.
Pridi skorej k nam, o pomočnik!

9.

Od Očeta nam pošilja
Jezus svetiga Duhá;

Hudoblja bi branila
Vernikam prijeti Ga.
Verni človek! zdaj sercé perprav'!

10.

Zdaj zapusti svoje grehe,
Oh nečistosti se var';
Namesti naj grešne smehe
Sveti Duh, nebeški dar;
Močno te podpéra v terd' skušnjav'.

11.

Prav deržimo, kar nam kaže
Sveta vera Jezusa;
Svet nas moti, svet nam laže
V dopolnjenji del mesá.
Svet je sojen in tovarši z njim.

Molitev.

Bog! Ti vernim daš edinost,
Daj po pot' zapovd hitet';
Daj po timu zaupljivost,
Po kar rečeš hrepenet'.
Blagor v Tebi potolaženim!

Naše serca k seb' perveži,
De per Teb' ostanemo,
De po zdanji silni teži
Prav' veselje najdemo.
Pridi in dodel' to sveti Duh!

V. nedeljo po Velikinoči.

Od zaupljive prošnje.

1.

Per Očetu vse išite,
V Mojim Jmenu Ga prosite,
Kar je treba, vam bo dal,
Vselej rad na strani stal.
Jezus k prošnji nas perganja,
Milost svojo vsim naklanja,
Nam zaupanje budi,
Če se prosi, se dobí.

2.

Vi do zdaj v potreb' in sili
Niste v Mojim jmen' prosili,
S prošnjo bodete prejel',
Tiga bote prav vesel'.
Kot otroc' se perbližujte,
Z upanjem Ga povišujte;
Oče svoje otroke ljub',
In dobrote jim ponud'.

3.

O zakaj bi ne prosili?
Ker se rad čez nas usmili;
Perporočajmo se Mu
Skoz Njegoviga Sinú,

Kter je rojen od Očeta ,
Svoje gnade nam obeta ;
On je šel nazaj k Očet',
Enkrat pride sodit svet.

4.

Prošnje pred-nj položimo ,
Zaupljivo potožimo ,
Kar nas peče in teži ,
Jezus nas takó uči.
Kaj se bomo Očeta bali ?
Bomo otroci stran bežali ?
V Svojim Sinu sredniku
Skaže milost grešniku.

5.

Kdor se na Bogá zanese ,
Mu zaupanje pernese
Od Boga velik' sadú ;
Raste , ko per vod' drevó ,
K' vodi dela korenine ,
Ne slabí od uročine ,
V suši bode zeleníl ,
In obilni sad rodil.

6.

Zaupljivost napeljuje ,
K Bogu serca povzdiguje ,
Če pomoč nam odletí ,
Ker nas človek zapustí ,

Oh sercé bo, v Bog' veselo,
K njemu zopet hrepenélo,
Ker od Njega vse dobi,
Kar z zaupanjem želi.

Molitev.

Bog! dobrota 'z Tebe zvira,
Dobre misli, živa vera:
Prósimo v ponižnosti,
Daj nam gnad v obilnosti;
Tvoje sveto navdihvanje,
Čistih rok povzdigovanje
Je zaslužek Tvojih ran,
Nam k veselju sodnji dan.

VI. nedeljo po Velikinoči.

Perpravljanje za sv. Duha.

1.

Kdor bo Mene pred svetam
Odrešenika spoznal:
Njega bom pred Očetam
Svojiga jogra jmen'val.
Če se sramuje,
Men' odmikuje,
Tud Mene bo taciga sram.

2.

Brez strahú Ga spoznati,
Njega ponižnost, krotkost;
Čast pred svetam Mu dati,
To je vsih vernih dolžnost.
Verni kristjani,
Z duham navdani,
Zdihujejo k Jezusu v hram'.

3.

Le za Jezusam hodi,
'Z serca se Njemu podaj;
Strah posvetni odpodi,
Njega z besedo spoznaj.
Sveto življenje,
Voljno terpljenje
Vsim sveto ljubezen oznan'.

4.

Glej, pred kralji so Njega
Jogri spoznali serčnó;
Oznan'vali so tega,
Kter jih je ljubil zvestó,
Dali telesa
So za nebesa,
Do smerti so upali va-nj.

5.

Če ljubezen presveta
V sercu kristjana gori:
Tudi duša v nji vneta
Hude željé pomori.

Dol' se verzímo,
Željno prosímo
Za gnado vsi svet'ga Duhá.

6.

Binštni praznik se bliža,
Praznik je svet'ga Duhá,
Kter prijetno nas viža,
Daja spoznati Bogá.
'Z serca želeti,
Njega prijeti,
Prosímo ta teden Bogá.

7.

Glej, hodil' so učenci
V tempelj z Marijo pogost';
Pil' per živim studenci
V željnih molitvah svetost.
Beži 'z suhote a)
V dušne samote,
In tamkej se vredno perprav'.

8.

Svet' Duh ljubi tud spravo,
Oče ljubezni, mirú;
Le s pokoro to pravo
Bodeš ureden darú.

---

a) z mnogimi skerbmi svetá raztreseniga življenja,
bodi bolj sam, de bo lože duša kaj svetiga, božjiga
premišljevala.

Z bližnjim se spravi,
Brata pozdravi,
Od greha si dušo očist'.

9.

Gladko pot naredimo
Z milošnjo, s postam takó,
Vse počutke krotimo,
Cerkev nas spomni na to:
Post oznanuje,
Moli in čuje,
Z velikim' željam' Ga pozdrav'.

Molitev.

Bog! nikar se ne serdi,
Tud nam po grehih ne stor';
Našo voljo poterdi,
V brumnost' odpéraj nam dur'.
Svoje postave
V serca pušave
Zapiš' nezbrisljivo svet' Duh.

Binštno nedeljo.

Sveta pergodba današnjiga dneva.

1.

Oh, Jezus je zapustil revni svet,
Častitljivo je bil v nebesa vzet;
K svojimu Očetu nazaj je šel,
De b' svetiga Duhá od tam poslal.

2.

Učenci Jezusov' so b'li ta dan
V Jeruzalem' v molitvi skupej zbran',
Terdno zaupali so v Bogá,
Želel' ponižno svetiga Duhá.

3.

Ta velik' dan, k' je ura b'la devet,
Je sveti Duh učencov sto dvajset
S svojo resnico, močjó navdal,
Njih serca je pa v svoj' ljubezni vžgal.

4.

En vel'k vihar čez hišo perletí,
Učence v miru zbrane spreletí;
Glej, nad usakim se plamen svet';
Jezike znajo vsih ljudi po svet'.

5.

Svet' Duh učence hitro prerodí,
Učene, modre v Bogu naredí;
Pred so boječi, in vsi plašni,
Strahú pred Judi zdaj v njih sercih ni.

6.

Aposteljni se vsi po svet' skropé,
Od Jezusa ljubezni vsi goré;
Ajdam pokažejo pot mirú,
V presveti družbi Očeta in Sinú.

7.

Učé jih : Jezus je odrešenik,
Na konc svetá bo vsih ljudi sodnik ;
Zdaj poslušajte, kar govori,
V Njegov' ljubezni naj sercé gorí.

8.

Katoliška cerkev Njega tú častí,
Vterjena na dvanajst stebreh stoji;
Njo razsvetluje resnični Duh,
Zvestó žegnuje Jezus, rešnji Bog.

9.

Želiš prijeti svetiga Duhá,
Zato preženi grehe iz sercá,
Potler poslušaj, kar te uči,
In ljub' Bogá oh čez use reči.

M o l i t e v.

Današnji dan si, Bog, čez nas razlil
Oh svetiga Duhá, deb' nas učil;
Daj nam po Njemu pravičnim bit',
Njegove tolažila zadobit'.

I. nedeljo po Binštih.

Zoper grehe jezika.

1.

Poslušajte, o kristjani,
Brez ljubezni vsi mrtví;
Ne bodite več zaspani,
Proti bližnjimu merzli.
Jezus milost perporoča,
In sercé razveselí;
Svojo gnado nam izroča,
Ter plačil' za to delí.

2.

Dobri, vsmiljeni bodíte,
Kakor Oče vaš nebešk';
Svojih bližnjih ne sodíte,
Če so padli po človešk'.
V čimur svoj'ga brata sodiš,
Sodiš sebe, in slabost;
Meniš, de brez greha hodiš,
Ves popolnoma v svetost'?

3.

Drugih tud ne pogubíte,
De ne bote pogubljen';
Rad' zamere odpustíte,
Greh' vam bodo odpušen'.

Bog ne daja majhne mere,
Z verham, preobilno da
Njemu, k' odpustí zamere,
Bližnjimu rokó podá.

4.

Res, nekter le bratu hoče
Vsak pezdir 'z očesa vzet':
Glej hinavca! sam pa noče
Bruna seb' 'z očesa zdret'.
On presod' njegovo djanje,
Mu zarajta vse za greh;
Laž, krivico, persegánje
Sebi vrajta v majhni zleg.

5.

Sveto pismo nam pričuje,
De z jezikam se greší,
Če opravlja, obrekuje,
Bližnjiga nalaš jezi.
Majhna iskra, moč velika,
Cele gojzde pokončá;
Glej ognjeno moč jezika,
Mirne ljudstva v boj ravná.

6.

Glej, Bogá z jezikam hvališ,
Blagor tebi, vsaki dan;
Bližnjiga pa kolneš, žališ,
Se spodobi to, kristjan?

Zadnjič padeš še v gnusobe;
Tebe svet ne bo častil,
Če ne boš sercá hudobe
In jezika prav krotil.

7.

Če pa misliš, de si brumen,
In jezika ne berzdaš;
Tí se v mislih, kot neumen,
S prazno brumnostjo goljfaš.
Kak' odgovor bomo dali
Od tožljivih besedí?
Kak' pred tistim trepetali,
Kter na sodnjim stol' sedí?

8.

Terde sodbe clo med smeham
Zdaj čez brate spletamo;
Mal' žalujemo nad greham,
Nov' življenje obetamo.
Nekeršansko to življenje
Božjo gnado posuší;
Nam odverne spreobrnjenje,
In ljubezen zaduší.

9.

Moramo se preroditi,
Bolj molčečnosti se vdat';
Hude misli v serc' krotiti,
Svoje usta oberzdat'.

Vemo, de Bogú dopade,
Če se grešnik Ga bojí.
Iz ljubezni vse navade
Ust in serca zapustí.

Molitev.

Bog! mi čutimo slabosti,
K Teb' po gnadi vpijemo;
Tí si Oče vse terdnosti,
Daj, de vsi jo vžijemo.
Tí očisti naše dela,
Slabo voljo opéraj tud';
De bo duša v Teb' vesela,
V nji ljubezen vedno bud'.

II. nedeljo po Binštih.

**Od sladkosti svete večerje, ali od
sv. Obhajila.**

1.

Pastir je vmerl za čedo clo na križ',
Od nas povzdignjen živí v Očetov' hiš';
Jezus grede
S'cer od čede,
Pa 'z krotkosti
U britkosti
Nas ovčie nikdar ne zapustí.

2.

Al' preden hoče nas vzeti v svojo čast,
Je sebe vernim zapustil v sveto last;

Iz ljubezni

Od bolezní

Nas ozdravljat'

In perpravljat'

Za stan'vanje polno vse časti.

3.

Zdaj ni potreba na daleč rok stegvat',
Tud ne po daljnemu morji ga iskat';

Sam se daja,

Nas navdaja;

Vsim se bliža

'Z paradiža,

Željnim sercam se v ljubezni dá.

4.

Altar nam kaže Njegovo visokost,
Presveti kruh razodeva to skrivnost;

Ogenj sveti,

K' nas obsveti,

'Z Njega šviga,

Serca vžiga,

Kdor se v zvestih željah Njemu vda.

5.

Ljubezni žarki od Jezusa puhté,
Kdor Njega vživa, neskončno zveselé;

Sladke rane
Duši dane,
Tud boleče
In pečeče,
Od sladkosti duša trepetá.

6.

Razodeníte nam duše to sladkost,
Ljubezni Jezusa čisto spečenost;

Od veselja
Sveta želja
Znotrej peče,
Tjekej teče.

Kjer nje ženin prebival'se 'má.

7.

Moj ljubi ženin! presladko duš jedil'!
Kdaj bodeš v moje sercé kaj trošta vlil'?

V Teb' se vname

Te objame

Moja duša,

K' Te okuša.

Močno, močno vlec' me k seb' na altar.

8.

V nebesih enkrat Te gledati želim,

V preblagim upanji k Tebi hrepenim;

Tí me deni

In zakleni

V svojo milost

In edinost,

Kadar prejmem ta nebeški dar.

9.

Vse nas k večerji lepó, zvestó ravnaš,
Prijetno svatovš'no svojim svatam daš;

Vse nas vabiš,

Ne pozabiš

Revni, bolni,

Slepi, hromi;

S svati hočeš hišo napolnit'.

Molitev.

Gospod! daj nam, de se bomo Tebe bal',
Zapovdim Tvojim se le 'z ljubezni vdal';

Ti nas vodiš,

Pred nam' hodiš;

Greh razdéraš,

Nas podpéraš,

Daj se vernim tam v lepoti vidt'.

III. nedeljo po Binštih.

Pastir Jezus iše zgubljeno ovcó, grešnika.

1.

Pastirčik svet ovcó zgubi,

K' je Njega veselila;

Al' zdaj povsot za njo hiti,

De b' smerti ne storila;

Po ojstrim kamnji, ternji gré,
Vse ranjene imá nogé.

2.

Ves spehan, truden se potí,
Po polj' in gojzdih teka;
Ne boj se, ljuba ovčica tí,
Nikar Sinú človeka.
Ovčica, ovčica! zdaj se oglas'!
Brez mene se nikjer ne pas'.

3.

Al' si ovčico kje sledil?
Popotnika upraša;
Tí si v dolin', na gorah bil,
Kjer je samotna paša.
Predraga ovčica! kje živiš!
V kater' pušavi kol' tičiš?

4.

Ne iši je, pastirčik svet,
Preveč se bodeš rnil;
De boš devet devetdeset
Ovčic saj vólku vbranil.
Glej ena sama vredna ni,
De tol'k' pastir za njo terpi.

5.

Močno žaluje po ovčic',
Jo kliče v svoj' britkosti;
Oburni k Meni se v resnic'
Na pašo vse sladkosti.

Jo kliče željno noč in dan
U bolečin' kervavih ran.

6.

Zvestó je šel veliko dni,
Se trudil za ovčico;
In ker od hoje nehal ni,
Je najdel to s'rotico.
Globoko v blatu že tiči,
Le noter leze, mil' ječí.

7.

In kar zasliš' pastirjev glas,
Je mili glas zagnala;
Življenje in svoj reyni čas
Bi bila v blat' končala.
Ovčica zdaj Ga veseli,
Sercé več Njega ne boli.

8.

Povsot ima veliko ran,
Na čelu pot kervavi;
Al' vender stopi k nji na stran,
Z veseljem jo pozdravi;
In s križem reši jo takó
Pastir prijazno in zvestó.

9.

Jo vmije, de je kakor sneg,
Perserčno jo kušuje,
Nazaj jo k čedi nese v tek',
Sercé Mu poskakuje;

V naročji Njega ne teži,
Per svoji čed' jo odloži.

10.

Od Tebe sim se jest podal,
O Jezus! Te zapustil;
Ker si življenje za-me dal,
Na križu dušo spustil.
Men' pere grehe Tvoja kri,
Še gnada naj me porosi.

11.

Preterpel si velik' britkost,
Clo smert prestal si za-me:
Gospod! še nosi me v slabost',
De gnada me objame,
De bodem hodil, Jezus moj,
Zvestó v ljubezni za Teboj.

Molitev.

O Bog! brez Tebe ni terdnost',
Svetost se hitro vmaja:
Z zaupanjem opri slabost,
De milost nas sprehaja,
De b' té dobrote tol'k' ljubil',
De b' boljših, večnih ne zgubil'.

IV. nedeljo po Binštih.

Od ponižnosti.

1.

Gospod ! o pojdi ven od mene,
Pojd' od mene grešnika,
Ker v meni čednost' ni nobene,
Vredne tiga čudeža.
Glej, Petra j' groza spreletela,
'Z njega zgine vsa serčnost;
Ponižnost je sercé prevzela,
V živ' spozna tol'kanj slabost.

2.

Vsi živoverni ! poslušajte,
Revež, bogat, star in mlad !
Pred Bogam vsi se ponižvajte,
Zaupljivo ino rad'.
Per njem ponižni milost najde,
Taki Njega prav častí;
Od prave pot' nikdar ne zajde,
Bog ga var'je ran vestí.

3.

Ponižna prošnja ta predere
Vse meglé in visokost',
Če grešnik prosi, ga opere
Milost božja od slabost.

Ne bodi v tému radoveden ,
Kar čez tvojo pamet gre ,
De bodeš božjih gnad ureden ,
K' tebe močniga storé.

4.

Če se ne bote spreobernili,
Ratal' kakor dete to ,
Sercé prevzetno v seb' redili:
Bo zaperto vam nebó.
Ponižni, ta je kakor dete ,
Le posledenj, zanič'van;
Al' enkrat bo perštet med svete ,
Med izvoljene bo djan.

5.

Hinavsko tvoje poniž'vanje
V sercu polno je zvijač;
Hudobno tvoje perliz'vanje
Sveto čednost le popač'.
Res tvoje okó perprosto gleda ,
Pa ne vidi samih tla ,
Ker tebi bratova beseda
In stopinja ni odšla. a)

6.

Pred Bogam se je v nič devala
Brumna Estra vsaki dan ;

---

a) V tla gledaš, vender vidiš bližnjiga, kaj dela
in govori.

Lepó se kralju napravljala
Za rojakov srečni stan. a)
Kraljeve krone ni ljubila
V svojim sercu brumnimu,
Se ni v obilnost' veselila,
Vsa le v Bógu svojimu.

7.

Zakaj se bomo napihvali?
Kar imámo, smo prejel';
Se mar ne bomo štrafeng báli
Oh zavolj željá in del?
Vsakdanje zmote, padce štejmó,
Ker slabost nas obletí;
Le v dno sercá zvestó poglejmo,
De še nismo tak' svetí.

8.

Kdor sebe tukej ponižuje
V govorjenji ino djanj':
Ga Bog gotovo povišuje,
In skerbí kot Oče, za-nj.
Po sercu Petra se je zlila
Sveta vera, začne rast';
Mu rib perpelje brez števila
In aposteljnov oblast.

---

a) De bi kralj Asver Judov, nje rojakov, ne moril.

Molitev.

Daj nam Gospod, de bodo tekle
Mirno vse reči naprej,
De bi težave nas ne pekle,
Cerkvi sveti mir podaj.
Nevredni smo; pa Tí nas sturi
Prav ponižne in krotké,
In pelji nas skoz smertne duri
V svoje Očetove roké.

V. nedeljo po Binštih.

Nauk od jeze.

1.

Dobrota božja je velika,
Veliko vsmiljenje;
S težavam' nas k pokor' permika,
Zvestó persiljene.
Pravica božja pa štrafuje,
Po vrednost' pokorí,
Če kdo nad bližnjim se zmašuje,
Krivó ga razserdí.

2.

Ne reci bratu 'z jeze: Raka,
Podobo božjo 'má;
Ne majhna hudobija taka
Oskruni bližnjiga,

De tam brez milost' božja jeza
Teb' sodbe ne stori,
Te v strašnimu plamenu peza,
Na večno te mori.

3.

Nektera jeza je tud sveta,
To je, zavolj Bogá;
Želi, de b' zmota bila vzeta
In greh od bližnjiga.
Tud Jezus se je bil zagrozil,
Vse kupce 'z templa zgnal;
Menjavcam dnarje je raztrosil,
Svoj tempel posveč'val.

4.

Čez grešnike se ne jeziti,
Čez grehe le samó;
'Z ljubezni jih lepó svariti,
Velik' pomaga to.
Ne veste, Jezus jogram pravi,
Duhá ste takšniga;
Sej nisim prišel, še perstavi,
Končati kakšniga.

5.

Bogú sovražstvo ne dopade,
Takó nam Jezus prav';
Odtegne takim svoje gnade,
Kter se le ne sprav'.

Je storil bližnji teb' krivico,
Poterpežljivo nos';
Si sam kaj kriv, ponud' desnico,
Za odpušanje pros'.

6.

Nevredno vselej se obhajaš,
Če ti sovraštvo 'maš,
Hudiču svojo dušo zdajaš,
Se v večno smert podaš.
O stegni se po božji milost',
Ker prideš pred altar;
S sovražnikom u svet' edinost'
Pernes v mir' svoj dar.

7.

Čez jezo hujši ni zverine,
Sovraštvo, serd redí;
Kakó velike bolečine
Od znotraj naredí!
Poslušaj, človek, teb' pomaga,
Če v mir' na svet' živiš;
Naturo gnada že premaga,
De duše ne zgubiš.

8.

Tud Jezus zopet prav': Učite
Od Mene se krotkost';
S ponižnim sercam rad' molčite,
To da mirú sladkost.

Prevzetni vedno se prepira,
Ker misli, de je svet;
In ker edinost mirnim zdira,
Živi težkó na svet'.

9.

Tud svoj'ga Mojstra si postavi
Velikrat pred očí;
Njegov izgled ti dušo zdravi,
Je storil, kar te včí.
Ne kolne svoj'ga izdajavca,
In križ z veseljem nos';
On ljubi svoje preganjavce,
Očeta za-nje pros'.

10.

Razserdi se čez lastno jezo,
Premagat' se ne daj;
S ponižnim Mojstram stor' zavezo,
K molitvi se podaj;
Čez grehe delaj rad pokoro,
Le vero 'mej na stran';
Premagal boš slabó naturo,
Sam Jezus te ohran'.

M o l i t e v.

Daj nam doseči, Bog, dobrote,
Obljubil si jih nam;
Ljubezni svete daj gorkote
Nam revnim grešnikom.

Pokaž' dobrote svoje paše,
Vse k Tebi vlečejo:
Nebes darovi želje naše
Per Teb' presežejo.

VI. nedeljo po Binštih.

Po evangeliu — cerkvene šege.

1.

Kdo bode popisal veselje
Tih dobrih, perprostih ljudi?
Katerim naš Jezus vse želje
Do sebe mogočno budi.
Le prid'te, pogledjte,
Otrokam povejte:
Za Jezusam hod't' je sladkó.

2.

Okoli štir tavžent jih pride
Poslušat lep Jezusov glaš;
Vsa množ'ca se blizo k Njem' snide,
In na-se pozabi tist čas.
Ker Njega vsa truma
Posluša brez šuma,
Jim rata sercé prav mehkó.

3.

Čez množico lačno se vsmili;
Ne more tak' slabih spustit' ;
Mal' kruha požegna v ti sili,
Jih čudno z dobroto nasit'.
Na duš' podučeni,
Na truplu vterjeni
Veseli od Njega gredó.

4.

Po Jezusa zgledu žegnuje
Tud cerkev nam mnoge rečí;
K duhovnimu prid' posvečuje,
Odganja sovražne moči.
Pred Njim se poniža,
Ter mol' in pokriža
Jih s križem; to verni vedó.

5.

Neumni pa to zasmehuje,
Kar njega razum obteží; a)
Al' brumni, ta cerkev spoštuje,
Nje šege ponižno derží.
'Z oblasti cerkvene,
In prošnje ognjene
Izvira nam božja pomoč.

---

a) Mu je težkó in zoperno razuméti.

6.

Bog Oče z veseljem pogleda
Križ svoj'ga edin'ga Sinú,
In cerkev Ga prosi z besedo,
De žegna nam dušo, telo.
Njegovo terpljenje,
Velik' zasluženje
Nas z gnado obilno pomoč'.

7.

Prekanjeno nas zalezuje
Z nastavam' nečista pošast;
Al' cerkev sol, vodo žegnuje,
Odganja škodljivo oblast.
To v božjim imenu,
In k svet'mu namenu,
Zaupanje vernim budí.

8.

Ne iší pozemeljske sreče
Skoz té posvečene reči;
Le iší ljubezni goreče,
Za brumnost nebeške moči.
Zapusti vse vraže,
Svet nauk ti kaže,
De vraža duhá pogubí.

9.

Glej, cerkev vse šege razlaga
Nam vernim kristjanam lepo;
Svet' raj nam doseči pomaga,
Ohrani nam dušo, telo.

Le mašnike oprašaj,
Se nanje zanašaj,
V resnici te bodo vterdil'.

Molitev.

Le 'z Tebe, Bog, dobro vse zvéra,
Omeči nam naše sercé,
De bode cvetela v nas véra,
Povišala Tvoje imé.
Sovražnikov brani,
Po milosti dani,
De bomo le Tebe ljubil'.

VII. nedeljo po Binštih.

Od keršanske modrosti.

1.

Kristjan! če hočeš hoditi
Prav varno po svet',
Modrost tí moraš ljubiti,
In 'z serca želet'.
Kdor je iše, jo najde,
Bog je noben'mu ne krat';
Jo da, de človek ne zajde,
Pa je ne potrat'.

2.

Modrost da vernim svetlobo,
Potrebno povsot;
Odganja čistim gnusobo,
Jim sveti po pot'.
Več' lepota je njena,
Kakor je čisto zlató;
Tud dražih kamenov cena
Je daleč pod njó.

3.

Pernese dolgo življenje,
Bogastvo in čast,
Na svetu oveseljenje,
Na tronu oblast.
Tvoje sveto stan'vanje
Zvoljene razveseli;
Oh tebe naše zdih'vanje
Vsak dan poželi.

4.

Tud Jezus perporočuje
Nam sveto modrost,
Zvestó v nevarnosti čuje,
Nas var'je v britkost'.
Bodi kačje modrosti,
Glej okol' sebe povsot:
Kakor golobec perprosti
Se vári vsih zmot.

5.

Oh kol'k' prerokov lažnjivih
Je vedno med nam';
Tovaršev prav zapeljivih
Je tukej in tam.
'Z del se taki spoznajo,
Jezus takó nas uči,
Drevó tud sadja ne zdaja,
Če nima moči.

6.

Se dajo grozdi dišeči
Iz ternja nabrat'?
Rodí mar fige bodeči
Brezsadni osat?
Brumni s svetim življenjem
Hudiga nič ne stori;
Hudobni že s hrepenenjem
Vse dobro morí.

7.

Oh sodba strašna in terda
Čez slabo drevó
Je polna božjiga serda,
Če sadja ne bo.
Glej, posekal' ga bodo,
V ognji bo moglo goreti;
Prevdari, grešnik, to škodo,
V prihodnjimu svet'.

8.

Al' meniš : Bog samó gleda
Na zdihljej sercá?
Le delo, ne le beseda
Per Njemu veljá.
Stor' nebeškiga Očeta
Voljo presveto vselej;
Glej, to še le tebi obeta
V nebesih svet' raj.

9.

Gospoda vedno se bati
Je prava modrost,
Kristjan! pred greham bežati,
Je res učenost.
Ta bo tebe branila,
K' pride sovražnikov roj;
In kadar bode čutila
Natura terd boj.

M o l i t e v.

O Bog! nas Tvoja previdnost
Nikdar ne goljfé;
Z močjó, sladkostjo po milost'
Vse modro ravná:
Nam odverni škodljivo,
In kar je dobro, dodel';
De bomo vsi zaupljivo
Po Teb' hrepenel'.

VIII. nedeljo po Binštih.

Vterdite si z dobrimi deli svoje zveličanje.

1.

Ne oberni svoj'ga obraza
Od zares potrebniga;
Reš' od lakote in mraza
Vredni in nevredniga.
V dan potrebe si nabere
Človek prav velik' plačil';
Zveze greha mu razdere
Revnim dano posodil'.

2.

Ali čutiš ti težave,
Ktere revež vedno čut' ?
Bogatinc! poznaš skušnjave,
Iz katerim' je obsut ?
Dobro revežem storiti,
Tebe Jezus s tim uči;
Enkrat sveti raj dobiti,
Tebe k milosti meči.

3.

Bogat človek gospodarja,
Ker je bil nezvest, odstav';
Zapravljive ta nima dnarja,
In bo rajtengo dajal.

Ena pot mu še ostane,
Si perjatle naredí;
Kadar mu hiš'vanje vzame,
Živež saj per njih dobí.

4.

Če nas Bog odstavit' hoče
Od hiš'vanja časniga;
Nam obstati ni mogoče
Zavolj greha našiga.
Milošnja za nas plačuje,
In prijatlov najti da;
Vsmiljen tam per njih stanuje,
Ves očišen od dolgá.

5.

De boš najdel povračilo,
Dobro stor' pravičnimu;
Tud obilno da plačilo,
Kar podaš ponižnimu.
Vsmiljeno rokó odpéraj
Z voljnim sercam vsmiljen'mu;
Na teles' in duš' opéraj
Vse slabosti dobrimu.

6.

Tiga pa nikar z obrazam
Polnim žalost' al' grenkost',
Ne z nevoljnim, jeznim glasam,
Vse naj zvira iz krotkost'.

Tud nikdar se ne pohvali,
Če kaj vbogajme deliš;
De v človeški prazni hvali
Tam plačila ne zgubiš.

7.

Kdor le malo, skopo seje,
Bode tudi pičlo žel;
Kdor obilno tukaj seje,
Bo v obilnosti tam žel.
Bog bo žita dal obilno
In pravičnost' sveti sad;
Mero polno ino silno,
Bote v vsih rečeh bogat'.

8.

Revni za to darovitnost
Bodo zlo Bogá hvalil';
Vam duhovno rodovitnost
In veliko gnad sprosil'.
Njih sercé se zlo razširi
V svet' ljubezni proti vam;
Bog dobrote vam odmeri
Takej ino v večnost' tam.

9.

Prebudimo se, kristjani,
Za požet' ta velik' sad;
Vohernii nikdar izdani
Podelimo vbogim rad'.

To da grehov odpušenje,
Mirno, zaupljivo smert;
Oh, obilno zveseljenje
V paradiža srečnim vert'.

Molitev.

Zbudi, Bog, nam misli prave,
V sercu prav svete želje,
De per nas po Tvoj' postavi
Revni kaj blagá dobé.
Oh, brez Tebe dobro delat',
Hitro se vsi vtrúdimo;
Daj, de, sveti raj perdelat',
Časa ne zamúdimo.

IX. nedeljo po Binštih.

Jezus joka čez Jeruzalem ino čez nas
grešnike.

1.

Z grehov blata vsi vstaníte,
Poslušajte, grešniki!
Svoje duše operíte,
Kakor prav' spokorniki.
Glejte, Jezus milo toči
Tol'k' solzá zavoljo vas,
Ž njim' vam grešne serca moči,
Dokler je pokore čas.

2.

Jezus prot' Jeruzalemu
Jezdi, joka čez to mest';
Tud per grešniku hod' memu,
Zbada zadušeno vest.
Nehvaležnik! si pozabil,
Kar t' je skazal vsmiljen' Bog;
Al' te bode večno vabil
'Z greha žalostnih nadlog?

3.

Grešnik! le prevdar' lepoto,
S katero te je Bog obdal,
De b' pokril pregreh sramoto,
V svetim kerstu te j' opral.
Ti, o duša, si nevesta
Svoj'ga žen'na Jezusa;
V vsih rečeh Mu bodi zvesta,
Njem' prijetna, lepa vsa.

4.

V Njemu boš veselje 'mela,
Blagi stan, kraljevo oblast;
Mirno, srečno boš živela,
Upala nebeško čast.
Jezus je po teb' hrepenel
S svoj'ga trona iz nebes;
Milo tud s teboj se sklenil
V svetim rešnjimu teles'.

5.

Trava bode pokošena,
Vender zopet zelení;
Če nedolžnost bo zgubljena,
Vse se v tebi spremeni.
Tí popred si prebival'se,
Tempelj svetiga Duhá,
Rataš pa pregreh zbiral'se
In nečistiga duhá.

6.

Jezus vidi to nesrečo,
Vé, de ta nevarna pot
Pelje dušo v večno ječo,
V smertne sence strašni kot.
On občuti v serc' težave
In ljubezni vse britkost':
Ker ne maraš za dišave,
Ne za Jezusa sladkost.

7.

Če pozabi na otroka
Tud brez milost' terda mat':
Ne pozab' te božja roka,
Če se hočeš k nji podat'.
Golobica oplašena!
Ljubi grešnik polni ran!
Prid' nazaj domú zgubljena;
Letas saj, če nisi vlan'.

8.

Oh, od tod Njegov' jokanje
Čez Jeruzalemsko mest'!
Vid' hudobnih duš končanje,
Z greham obloženo vest.
Smert bo prišla, te stiskala,
Revež, od usih strani:
Z groznim strahom te navdala,
Ker spoznanja tukej ni.

9.

Kupce ino prodajavce,
Jezus 'z tempeljna spodí,
Tudi lakomne menjavce,
Ker nečast se hiš' godí, a)
Hiša ta je za molitev,
Jama ni razbojnikov:
Tukej Bog usliš' prositev
Željnih serec spokornikov.

Molitev.

Daj nam, Jezus, izprositi,
Kar je Tvoj' dobroti všeč;
Daj nas z gnado porositi,
Tvoje vsmiljenje doseč'.
Skoz perserčno obiskanje
Daj, Gospod, čez greh solzé;
Preden trupla bo razdjanje,
Oh, odpusti nam dolgé.

---

a) tempeljnu.

X. nedeljo po Binštih.

Od prevzetnosti.

1.

Kristjan! pogledaj dva človeka,
V tempelj molit gresta oba;
Hudobnih prošnja nima teka,
Le ponižnih ta veljá.
Gnusoba je Bogú prevzeten,
Gre od Njega brez darú:
Ponižen pak Mu je prijeten,
Opravičen gre domú.

2.

Le kaj pomaga teb' bahanje?
O napuhnjen' Farizej!
Kaj grešnikovo zaničevanje?
Si zato kaj bolj' ? povej.
Bogá zahval's, de nisi prešnik,
Al' krivičen tolovaj;
Al' kakor je ta colnar, grešnik,
Vender prazen greš nazaj.

3.

Glej, od sramote ne pogleda
Grešni colnar na altar;
Za gnado, milost pros' Očeta,
Zgrevan se na pers' udar'.

Takó je Farizej krivičen,
Kar je bil; tud brez mirú:
Ponižni colnar opravičen,
Gre vesel u Bog' domu.

4.

Gorjé tim, ktere prav posede
Al' prevzetnost, al' napúh,
Ošabne misli in besede
Jim rodí hudobni duh.
Bog njih zbiralíša končuje,
Korenine jim suší,
Iz sedeža jih ponižuje,
Gor' ponižne posadí.

5.

V katerim se napuh zarase,
Kdor se hudobij ti zda:
Ta koplje grozno kletvo nase
Od pravičniga Bogá.
Začetek ta je vsiga greha,
Nas od stvarnika odloč';
Plačilo je tam večna keha,
Satan, ogenj, večna noč.

6.

Kaj misliš? kaj si le dozdevaš?
O pepel in zemlje prah!
Si prazno čast skerbno perdevaš;
Grešnik! kje je božji strah?

Poslušaj sveto prerokvanje
Čez prevzetno oblačil'!
Čez to nemarno napravljanje,
Kaj se bode teb' zgodil'?

7.

Raztergal bom obleko drago,
Dal smerad namest dišav;
Pobral bom tudi žensko snago,
Pleša bo na tvoji glav'.
Sramote polna bodeš stala
Pred obličjem Jezusa;
Lepote prazne se sram'vala,
Zmotena, zgubljena vsa.

8.

Žené! ve snago le išíte
V sramožljivost', ne v laseh;
Se z zlatam, srebram ne obložíte
Za veljavo per ljudeh.
Le v dobrih delih nestrohljivost,
Blagi stan sereá mirú;
Duhá krotkost, poterpežljivost
Je lepota per Bogú.

M o l i t e v.

O Bog! tí grešnikam zanašaš,
S tim pokažeš svojo moč;
Hudobne le 'z ljubezni štrafaš,
Šiba greh od nas odloč'.

Zvestó se na-Te zanesemo,
Z milostjo vse nas podpri:
K obljubam Tvojim pertečemo,
Vrata nam do njih odpri.

XI. nedeljo po Binštih.

Grešnik je gluh in mutast na duši.

1.

Tirus, Sidon, srečne mesta!
Srečno Galilejsk' morjé!
Blagor tebi, sveta cesta!
Ker po tebi Jezus gre.
Ves perljuden se ozéra,
Vsmiljen čez vse slabost';
Vse težave nam odvéra,
Daja svojih gnad sladkost.

2.

Oh, težava čez težavo!
Vedno gluh in mutast bit';
Timu dela žalost pravo,
Kter ne more govorit'.
Jezus je na stran postavil
Glušica in mutica;
S svojim perstam ga ozdravil,
In z besedo: Efeta.

3.

Hitro so se všesa odperle,
Revni glušic dobro sliš' ;
Se jezika zveze zderle,
Govori, če kaj želiš.
Cela truma se zavzame,
Ker ta velik' čudež vid' ;
V božji čast' se hitro vname,
Vsim ljudem ga oznanit'.

4.

Tudi, grešnik, tí ne slišiš,
Kar je prav, ne govoriš;
Kar te Bog uči, ne zmisliš,
Le za časno ves goriš.
Jezus te v samoto pelje, a)
Tí b' ostal med svetam gluh;
Teb' da praznike, nedelje
V cerkvi te uči svet' Duh.

5.

Skoz to mnogo opravilo
Kaže Jezus vernikam,
De vse dušno ozdravilo
Pride 'z gnade grešnikam.
Ker z besedo Jezusovo
Svetih zakramentov moč,

---

a) te od šuma in veselja svetá odloči, de imaš čas
svoj revni stan premisliti; sicer bi božjiga vablje-
nja nikoli ne slišal.

Čisti dušo grešnikovo,
V dobrimu ga gnada moč'.

6.

Le prevdari vse perložnost',
Tol'k' nagibkov in dobrot!
S tim te vodi le k pobožnost',
Na življenja srečno pot.
Bod', kristjan! za to hvaležen,
Ponižuj svoj'ga duhá,
De boš večih gnad deležen,
In pregreha v teb' nehá.

Molitev.

Bog! dobrota Tvoja seže,
Oh, čez naše vse željé,
Naša vrednost mal' zaleže,
Tvoj' darovi nas redé:
Oh, odpusti, kar nas straši,
'Z serca obžalujemo;
In perverzi prošnji naši,
Kar prosit' ne upamo.

XII. nedeljo po Binštih.

Od ljubezni do bližnjiga.

1.

Prot' Jerihi, kristjan! poglej
Nevarnost polno pot;
Kjer je ljudi hudobnih kraj,
In tolovajev kot.
Popotnik! varno hodi,
Ti, angel varh! ga vodi,
Razbojniki svoj rop sledé.

2.

Na enkrat čez-nj planijo,
Kakó vsi va-nj puhté?
Nevsmiljeno ga ranijo,
Pol mertviga pusté.
Vse tiho zdaj postane,
Zbolé se njemu rane,
Kdo kol' mu jih obezal bo?

3.

Le hit', le hit', Samarijan,
Bolnik je zlo razbit;
Noben ne čut' njegovih ran,
Ne aron'c ne levit;
Glej, per bolniku temu
Brez milost' gresta memu,
Le hit', le hit', Samarijan.

4.

Že pride tje Samarijan,
Do revnih milostiv,
V razpoke vsih njegovih ran
Je olja, vina vlil.
Ga na oštarijo spravi,
De se popolnim zdravi;
Oštirju zadnjič ga zroči.

5.

Češena bod' ljubezen tí!
Prav srečne nas storiš;
Tvoj sveti žark nas doletí,
Takó nas posvetiš.
'Z sercá zbeží zmerzlina,
Nastopi uročina,
Svetost' občutljeje sadiš.

6.

Do bližnjih spolni to dolžnost,
Kristjan, le vsaki dan;
Pomagaj njemu v vsak' britkost',
To bodi mu dolžan.
Nikdar se ne zgovarjaj,
Če moreš, ne prevdarjaj,
O bodi mu Samarijan.

7.

Ne beži od nobeniga,
Clo vsak je bližnji tvoj,
V neveri utopljeniga
Opri, na stran' mu stoj.

Ljubezen je vesela,
Le dobro rada dela,
Prenese bližnjiga slabost.

8.

Ne ljub' z jezikam ga samó,
Ti ljubi njega v djanj';
Z besedo ljubit' ni težkó,
Težkó je vmreti za-nj.
Se zdi scer nemogoče,
Al' Jezus vender hoče,
Kar 'z milost' je nam storil sam.

9.

Ljubite se vsi med seboj,
Oh, kakor sim Jest vas;
Nad tim spozna se joger moj,
Če brate ljub' ta čas.
Ljubezen da živeti,
Sovraštvo pa terpéti;
Če ga ne ljubiš, si vbijave.

10.

Je padel v grehe bližnji tvoj,
O vzdigni ga 'z težav;
Slabost tud hodi za teboj,
Tí v sredi si skušnjav.
Tak' z bližnjim poterpímo,
Povelje dopolnímo,
Katero nam je Jezus dal.

11.

Nar več' zapovd v postav' je ta :

Ljub' čez vse Bogá;
Enaka tej je : Ljub' 'z sercá,
Kot sebe , bližnjiga.
Takó bi vsi spolnili ,
Kar so preroki včili ,
Ko b' se ljubili med seboj.

12.

Kar hočemo , de bi ljudjé
'Z ljubezni nam storil',
Vsi njim storímo , kar želé ,
In Bog bo dal plačil'.
Vse zgóvore z-ženímo ,
Ljubezni se deržímo ,
Od Jezusa zročene nam.

Molitev.

De Teb' spodobno slúžimo,
Sere naših gospodar!
Če hvale vredno živimo ,
O Bog! Tí daš ta dar;
Pelj' nas med tol'k' plazovam',
K obljubljenim darovam ,
Kjer vernim spolniš , kar želé.

XIII. nedeljo po Binštih.

Od opravičenja grešnikov.

1.

Bod' češena, o hvaležnost,
Cir keršanskiga sercá!
Ti nebeških gnad deležnost
Si nabiraš od Bogá:
Ti 'z ljubezni božje zviráš,
In 'z ljubezni bližnjiga;
Zaslúženje nam ociraš,
Lepi cvet ponižniga.

2.

Gledajte Samarijana,
Vernim zgled keršanskih del:
Gnada božja vam je dana, a)
Zdravje duše ste prijel';
Torej Jezusa hvalíte,
Skerbno premišlujte to:
Z gnado božjo zastopite,
Grešnik opravičen bo.

3.

Hitro sveti kerst opere
Vernim grehe in dolgé;
Vso gnusobo 'z njih pobere,
Zveze greha odleté.

a) v sv. kerstu.

Zdaj po večim božja gnada
Sčasama nas prerodí;
Nam spokornih del naklada,
In pravične naredí.

4.

Če se hočeš spreoberniti,
Najti zopet mirno vest,
Gnado božjo zadobiti,
Je potreba stopnj šest.
Tridentinsko svet' zbiral'se
Je učilo vse takó,
De boš najdel perbežal'se
Zaupljivo per Bogú.

5.

Perva stopnja *živa véra*
V to, kar Bog je razodel;
To pak upanje podpéra,
Ker je Bog za nas terpel;
Groza grešnika prepade,
Ojstre sodbe se bojí;
On opušča vse navade,
V sredi greha obstoji. a)

6.

Jezusovo zasluženje
Njemu daja *upanje*,
De bo najdel odpušenje
Grehov in zveličanje.

---

a) de po poti greha več naprej ne gre.

Dalje mora saj *zaceti*
Ljubit' čez vse Boga;
Le po Njemu hrepeneti,
In zatret' želje svetá.

7.

Če pa ljubiš bolj očeta,
Sina, hčer al' pa blagó,
Tudi se ljubezen sveta
V sercu vnela teb' ne bo.
Sam svet' Pavel ga prekolne,
Kdor ne ljubi Jezusa,
Del pravičnosti ne spolne,
Je premagan od mesá.

8.

V peti stopnji zaničuje
Grehe iz sercá britkost';
Le zavolj Bogá žaluje,
Kjer je zvirk use svetost'.
Zadnjič mora še *skleniti*
Od pravičnost' ne odpast';
Križ za Jezusam nositi,
Vedno v dobrimu kaj rast'.

9.

Zdaj prevdar', keršanska duša,
Božje gnade čudo to;
Naredila grehov suša
Tebi je sercé terdó.

Gnada božja vse premaga ,
Grehov ječo razsvetli ,
Odjenjuje vsa nesnaga ,
Dokler dušo posveti.

10.

Grešnik vedno v grehu ostane ,
Če ga Jezus ne zbudi ;
Al' te pota so neznane ;
V grehe zajdemo sami.
Ti možjé bi b'li ostali
Gobovi vse svoje dni ;
Če pomoč' ne b'li iskali ,
Bi ne b'li ozdravljeni.

11.

O vi z grehi obloženi !
K Njem' povzdignite svoj glas ;
Klič' te v upanji vterjeni :
Jezus, Mojster vsmil' se nas !
Vsi pravični skup spoznajte
Gnade božje sveto moč ;
Brumno se po Njem ravnajte
Dokler se vam dan napoč'. a)

12.

Vera vam je pomagala
Opravičenje dobít' ;
Le bodite, kakor skala ,
In ne dajte se razbit'.

---

a) dan večniga življenja.

Terdno v svetim boji stojte,
Vam za večno krono gré;
Njega klicat' se ne bojte,
Ljubi bratje in sestré!

Molitev.

Večni Bog! daj nam 'z ljubezni,
V veri, v upanji prav rast';
De b' ozdravljen' od bolezni,
Tebi pel' veselo čast.
Daj ljubiti vse postave
Predobrotnih Tvojih ust,
Vod' nas varno na višave,
Grehe milostljiv odpust'.

XIV. nedeljo po Binštih.

Od časnih skerbí.

1.

 e skerbí! le stran bežite,
K' me takó nadležvate;
Bolečine odložite,
Me preveč obtežate.
Moder to samó poterd':
Prav prevdar, nikar ne skerb'!

2.

Tud nesrečam se ne brani,
Bog previdi in prevdar';
Vidil boš, de On te ohrani,
Le obupaj tí nikdar.

Bog je dal od zgorej dol',
Vdaj se Njemu in Ga mol'.

3.

Bog bo teb' pogospodaril,
On je dober Oče naš;
In ohranil, k' te je vstvaril;
S tim se vselej potolaž'.
Le Bogá se prim' zvestó,
Bod' vesel, ne skerb' takó.

4.

Nehaj že sercé topiti,
Bog prav dobro vid' tvoj križ,
Tí ga moraš rad nositi,
On pomaga; kaj ječiš?
On tolaž' in govori:
Le zanes' se na-Me tí.

5.

Misli v svojimu terpljenji:
Nič, kar Bog da, ni hudó;
Križe nosi v tim življenji,
Vselej to terpel' ne bo.
Kar pa nimaš, pros' Bogá;
On je Oče, in ti da.

6.

Glej, kakó skerbí za tice,
Ker na polj' ne delajo;
Za vse lilje in cvetlice,
Če tud nič ne šivajo.
Une so nasitene;
Té lepó oblečene.

7.

Le ne skerb', kot ajdje znajo,
Kakor, de b' Bogá ne b'lo;
Sej Očeta otroc' poznajo,
Vse od tod je nam došlo.
Do stvarí vsih ima ključ,
Da po temi svetlo luč.

8.

Če se kaka reč permeri,
Ne žaluj, Bog dopustí;
Stanoviten bodi v veri
In keršanski čednosti.
On ves dober gospodar
Svojih ne pozab' nikdar.

9.

Če tud brumen zad ostane,
Sej ostane, kar je res; a)
Če hudoben čez-nj plane,
Sej to vidi Bog z nebes.

---

a) pobožnosti mu nobeden ne more vzeti.

Kmalo sodbo Bog stori,
Le počakaj brez skerbí.

10.

Derži se zvestó resnice,
Če se tud pogrezne svet;
Kakor Noe sred' krivice,
Tí ne nehaj práv živet'.
Bog pomaga, upaj va-nj.
Živi v svet' ljubezni za-nj.

11.

Le ne boj se, duša draga,
Sej ne mahaš tje v en dan;
Glej, tvoj Jezus vse premaga;
Vedno le v resnie' ostan'.
Stor' dolžnost, ne boj se nič,
Bog bo za-te opasal meč.

12.

Po Njegovih živ' besedah,
Ak' bi teb' za glavo šlo;
Na-nj poglej v vsih potrebah,
Oče ljub' otroke zlo.
Če se zemlja tud odpre,
Tebe vender ne požre.

13.

Kadar hudiga kaj pride,
Misli: Bog tak' hoče 'met';
Zadnjič se na dobro zide,
Uči se voljno terpet'.

Sveti naj ti vere luč,
Bog skerbí, in da pomoč.

14.

Teb', Gospod, ves tek življenja,
Vse kar imam, izročim:
De takó se, sred' svarjenja,
V živi veri podučim.
Vari mene v grehe past',
De bo Tvoj'mu jmenu čast.

Molitev.

Z vednim vsmiljenjem obvari
Svojo cerkev tù na svet',
Z močno gnado gospodari,
De ne bomo v mrežo vjet'.
Kar nam škoduje, odpod',
V sveti raj nas verne vod'.

XV. nedeljo po Binštih.

**Zdihljeji matere katoliške cerkve čez
grešnika.**

1.

Kje bom spet dobila a)
Svojiga sinú,

a) Žalovanje evangelijske vdove.

Ker se bom vernila
Žalostna domú ?
On je bil tak' ljubi sin ;
Oh , ti žalostni spomin !
Kam jest revna mat'
Hočem se podat' ?
Kje si ljub' otrok ?

2.

Oče naj' je ljubil
'Z praviga sereá ;
Kmalo si ga zgubil ,
Pustil je obá.
Kdo me zdaj zvesélil bo ?
K' moj'ga sina ven nesó ;
V temni globočin'
Bode ležal sin :
Meni je umret'.

3.

Jest sim b'la vesela ,
K' mi je rekel mat' !
Kar sim le želela ,
Mi je storil rad.
Zvenil je , kot rože cvet
V silni uročin' po let' ;
Oh , gotov' je to
Sklenjeno takó ,
De je mogel vmret'.

4.

Matí milo toči
Žalostne solze;
Čuda, de ne počí
Od britkost' sercé!
Kdo kol' tako moč imá,
De življenje mertvim da?
Slišim, de en sam,
Jezus imen'van,
Zna letó storit'.

5.

Tud čez nas se joka
Ena dobra mat';
Konca ni nje joka,
Nas obžalovat'.
Mat' katoljška cerkev je,
Ta nas ljub' otroke vse,
V grehe smo zašli,
Al' speljani b'li;
Greh je dušna smert.

6.

Pole, jest udova
Jokam v tému stan',
Mene žalost nova
Peče noč in dan.
Moj' sinovi vsi lepí
V greha sužnost so zašli;

V grehe se podal',
Mene zaničval',
Šli so v Babilon, a)

7.

Jest sim jih ljubila,
Sebe ne takó;
S težo jih zredila,
Zdaj jih več ne bo.
Jest zdihujem le na tleh;
Bog! perpelji zopet jih
K men' na pravi dom;
Varvala jih bom
Skerbno Teb' na čast.

8.

Bog je dal nam gnade
In velik' dobrot,
De kristjan ne pade
Iz te ozke pot'.
Tam otroci stradajo,
Tukej jih pa čakajo
Mnogi Jezusov'
Shranjeni darov';
Kdo jih bode vžil?

9.

Torej ne čudite
Se nad mano vi!
Žalostni bodite
Z mano znanci vsi,

---

a) v mesto grozovitnih hudobij.

In povzdignite svoj glas
K naš'mu Bógu, prosim vas :
Ti jih 'z greha zbud',
Gnado jim ponud',
Dokler je še čas.

10.

Vslišana 'z svetiša
Upam bit' takó ,
De cvetela hiša
Nam k veselju bo.
Zopet bomo vsi vesel',
Njemu skupej hvalo pel',
Kakor angeli
In svetniki vsi
Nad spokorniki.

11.

Bod' vesela dvica
In preljuba mat' !
Jezusa desnica
K teb' otroke vab'.
Mi otroc' se vernimo
K tebi v sklepu terdnimu ;
Pelji nas na pot,
Ktero Jezus hod',
Zvesti Ženin, tvoj.

Molitev.

Naj se očišuje
Tvoja cerkev zdaj,

De ne omaguje,
Jezus! moč ji daj.
Daj ji takšno terdnost,
V kateri raste vsa svetost,
Daj ji dober dar,
Kot okó jo var'
In k nebesam pelj'.

XVI. nedeljo po Binštih.

Od bolezní.

1.

Jezik moj se spodtikuje,
Groza trese serca glas;
Oh, moj duh ves omaguje,
Težo dela vsaki las: a)
Če premislim vse darove,
Ktere Bog da 'z visočin,
Ker rosí nam gnade nove
V sredi silnih bolečin.

2.

Prah iz pot' vihar pobere,
Z drevja zlo perrašen list,
Močne zveze nož razdere,
In zlató se v ognji čist'.

---

a) Se bojim sodbe zavoljo gnad, katerih prav ne obračam.

Glej takó tud nas kristjane
Čist' bolezen in britkost,
Nam zaceli dušne rane,
Vživat' da mirú sladkost.

3.

Moj kristjan! le ne pozabi,
Kadar ti močno zboliš,
K sebi mašnika povabi,
De se vredno spokoriš.
Dušno hrano bo pokazal,
Jezusa ti bode dal;
S svetim oljem te pomazal,
Zaupljivo boš zaspal.

4.

Tud poklič' ozdravljenika,
Vbogaj, kar ti rekel bo;
Pros' Bogá vsih pomočnika,
On ozdravi tud teló.
Vse skerbí svetá odloži,
V božjo voljo se podaj,
Bolečine ojstri noži
Režejo za sveti raj.

5.

Blagor vam, perljudna družba,
Kter' bolnike opravljate!
S to Bogú prijetno službo
Si zaklade spravljate.

Tud se bodete navzeli
S tim ljubezni do Bogá;
V bolnih Jezusa sprejeli,
Kter plačil' obilno da.

6.

Kar ste v Mojim jmen' storili
Bolnima nar manjšimu,
To ste Meni posodili
Povračvavcu vašimu.
Vi ste dali premoženje
Streho, postljo Meni v last:
Nate zdaj za to življenje,
Vse sladkosti polno čast.

7.

Le zaupajte bolniki
V svoj' bolezní na Bogá;
K Njemu žalostni jetniki
Povzdigujte vsi duhá:
Vsliši, Oče, prošnjo mojo
V tih težavah, k' jih terpim,
Pošlji meni gnado svojo,
V bolečinah se topim.

8.

Moč telesa me popuša,
In meso se bran' terpet';
Zmamljena vsa moja duša
Je začela smert' želet'.

V Tvojo moč, Gospod, zaupam,
V svojo slabo moč pa ne;
Tvoja mila roka s kupam
Gnado v slab' sercé dajè.

9.

Kol'kor bolj terdnost telesa
Od bolezni oslabí;
Tol'ko bolj Bogá, nebesá
Duh po upanji želi.
Sej namest telesne hiše,
Ktera kmal' poderta bo,
Bomo najdlji tam seliše
Brez trohljivosti per Bogú.

10.

Kratka, lohka je težava,
Če se nam tud težka zdi,
Gori čaka večna slava,
Kjer telo se prerodi.
Sej na to, kar je na svetu,
V sveti ver' ne gledamo;
Po dobrotah per Očetu
Zaupljivo segamo.

11.

Torej, bratje, porosimo
Suhe serca vsaki dan;
V živi veri prenesimo
Bolečine hudih ran.

Hoč'mo z Jezusam živeti,
Priti gori v svet' nebó:
Moramo na križu vmreti,
Tamkej vse dopolnjen' bo.

M o l i t e v.

Tvoja gnada naj nas var'je,
Vedno prosimo, Gospod!
Kakor luč presvetle zarje
Naj pred nam', za nami hod',
De b' skerbel' za dobre dela
V svet' ponižnost' in krotkost',
Hiša zlata nas sprejela
'Z te doline vsih britkost.

XVII. nedeljo po Binštih.

Od ljubezni božje.

1.

erni! povzdignite očesa,
Cerkev že gleda na vas;
Brumno odprite ušesa,
Poslušati materni glas.
V veri pokaže nam božjo lepoto,
Z ukam odjemlje duhovno slepoto;
Ljubiti Bogá izročuje
Iz serca in cele moči.

2.

Silno veliko ljubezen
Skazal je milostljiv' Bog;
Dušam ozdravil bolezen,
Poplačal za grešnike dolg.
Mir in veselje 'z ljubezni izvira,
Božje zamere mogočno razdira,
Nas k angelov čast' povišuje,
Nam kaže nebeške reči.

3.

Božja ljubezen ogreje,
Zemljo z življenjem navdá;
Zvezde na vsokim razšteje,
In solnce s plamenam obda.
Iskra je živa in duhu perpeka,
Vleče, potegne k nebesam človeka;
V nji Kerubim, Serafim plava,
Le satan, k' je nima, terpi.

4.

Ak' bi jezike govoril
Angelov ino ljudi,
Vedil in znano vsim storil
Vse, kar se v naturi godí;
Ako bi 'z vere snežnike prestavljal,
Revežem živež, obleko perpravljaj;
Je prazna posvetna veljava; a)
Ljubezen tém' ceno deli.

---

a) Vse to brez ljubezni do Bogá nima ne cene, ne vrednosti.

5.

Krotka vsa in zanašljiva,
 Vedno le dobro želi,
Jezna ni, ne nevošljiva,
 Resnice se razveseli.
Drugih krivice pa z voljo prenaša,
Zvedit' resnico ponižno popraša;
 Vse ver'je in prosi, ker upa
 Prejeti dobrot od Bogá.

6.

Bog je takó ta svet ljubil,
 De je dal svoj'ga Sinú,
Kter'ga je nekđaj obljubil
 Človeku tak' ranjenimu;
Jezus je sklenil na križu življenje,
Vernim pomaga Njegov' zasluženje;
 Zdaj zopet iz milosti kupa
 Darove in gnade nam da.

7.

Brumni kristjani! ljubímo
 Jezusa 'z cel'ga sercá,
Radi zapovdi deržímo
 Poterjen' od svet'ga Duha,
V kerstu se j' gnada po sercu razlila,
K dobrimu grešnike vse prerodila;
 Po veri postavó spolnímo,
 Kristjani! sej to ni težkó.

8.

Torej se varimo greha,
Smertniga zela moči,
Božja prijaznost preneha,
Ker grešnik je vreden več ni.
Le, ker je grešnica močno ljubila,
Je odpušenje vsih grehov dobila.
Zvesto ga vsi tukej ljubimo,
Perpravljeno tam je nebó.

9.

Starši! otrokam zročujte
Vse, kar nam Bog zapové,
Vedno jim zapovedujte,
Naj v sveti ljubezni živé;
Tudi per jedi, na potu, per delu,
Zjutrej in zvečer, k' se bode vam zdelo, a)
Otroci! Bogá mi ljubimo;
Vse mine, le Bog, ta ne bo.

Molitev.

Satan nas zlo napeljuje,
Tebe žaliti, Gospod!
Naša terdnost omaguje,
Tí var', de nas, Tvojih, ne zmot'.
Vžigaj nam serca do Tvoj'ga veselja,
Noter zapiši vse svete povelja,
Deb' Tebe zvesto se deržali,
Te v čistimu duhu ljubil'.

a) Opominjajte otroke k pobožnemu življenju.

XVIII. nedeljo po Binštih.

Od mirú po odpušenih grehih.

1.

Gospod! daj sveti mir
Nam, ki na-Te upamo;
Milost čez nas razšir',
'Z serca k Teb' zdihujemo.
Preroki so obljubili,
De Bog se rad usmili;
Rekli so meni: Pojdemo v hišo,
V hišo Gospoda; v tem veselišu
Najdem popolnoma mir.

2.

Mirú pa ti, kristjan,
Po katerim hrepeniš,
In cerkev prosi za-nj,
Brez pokore ne dobiš.
Sercé, pregrehe njiva,
Nikdar mirú ne vživa;
V brunnimu duhu rožce poganja, a)
Duši prijetnost da brez nehanja;
Pridi že k meni svet' mir.

---

a) sveti mir.

3.

Zaupaj, verni sin!
Teb' so grehi odpušen';
Studenci bolečin
Milostljivo zamašen'.

Al' Judje so mermrali,
Preklinja, tak' so djali.
Niso učili poti te prave,
Tud ne čutili greha težave,
Jezusa svete oblast'.

4.

Zdaj reče bolnimu:
Vstani, svojo postljo vzem'!
Per zdravji polnimu
Vedno Moj' besed' verjem'.
In množ'ce so se zbale,
Bogú vso hvalo dale.
Grešnik! obleci britko žal'vanje!
Blagor je njemu, kdor odpušanje
Svojih pregreh zadobi!

5.

Če res se spokoriš,
Svojih grehov čist' spoveš;
Tud gnado zadobiš
In domú potroštan greš
Glej šiba, roka, strela a)
Je nad teboj visela;

---

a) dokler greh delaš, te vse to plaši.

Tud razžaljenje božjiga obraza
Trésilo te od dušniga mraza:
Zdaj je to zginilo stran.

6.

Bolezen dela strah,
List šumeči te plaší;
Sercé nikol' per gmah', a)
Poželenje te duší.
Pred tabo smert britkosti,
Za tabo pak ojstrosti; b)
Ogenj s plamenam, štrafenge večne
Martrajo silno vselej nesrečne;
Človek! zdaj peklu se vbran'!

7.

Če Jezusova oblast
Grehe tebi odpustí;
Ti bodeš božja last,
Vživaš zopet mir vestí;
Svet' Duh te navdihuje,
K nebesam napeljuje,
Smertniga zela grozo preženeš,
Butaro križev serčno zadeneš;
V upanji hodiš naprej.

8.

Odjenja moč zavéz,
Ktere v grehah te deržé;
Odjenja tud zares
Moč duhov, k' u té prežé.

---

a) Kolikor več poželenju pervoliš, toliko huji je;
b) ktere te per sodbi čakajo.

Zaupanja zdravilo,
Zveličanja plačilo
Dušo povzdigne na perutnicah,
Kjer se v nebeških čistih sladčicah
Zvoljeni že veselé.

9.

Bod' torej prav vesel,
Zbrisan je pregreh spomin;
Glej zopet te je vzel
Jezus 'z groznih bolečin.
Svoj' svet' teló ti daja,
Z rešnjo kervjó napaja;
Duša Ga prejme, živiga vživa;
V tebi večerja, v tebi prebiva.
Hvali Ga, hvali kristjan!

Molitev.

Prot' tebi naj sercé
Hrepení vsim grešnikom,
Do sebe vse željé
Jezus! Ti povzdigni nam.
Mesó se nam upéra,
De gnada nas podpéra.
Sveto veselje Tvoje dobrote
V raji sladkosti dušne toplote
Kazal bo večnosti dan.

XIX. nedeljo po Binštih.

Od nebeške svatovšine.

1.

O ljubi šotori
Na Tvojih, Gospod, zelenjavah!
Presveti častitljivi dvori
Na večnih planjavah!
Moja duša gor' zdihuje,
Od željá se povzdiguje;
Sercé in teló
K živim' Bogú
V svate nebeške priti želi.

2.

Gospod! Tí si 'z milost'
Zapustil častitljivi sedež,
Zgubljene nas iz nevošljivost'
Popolnoma rešiš.
Nisi revnih nas pozabil,
K ženit'vanju vse povabil;
Aposteljni vsi
Hlapci so b'li
Jude, neverne klicat poslan'.

3.

O svete nebesa
Vse polne sladkost' in veselja!
Povzdigni ti vernim očesa
Zamaknjena želja!

V večnim miru je počitek,
Brez strahú dobrot užitek;
In tam per Očet'
Večno živet',
Jezusa gledat', duh koperni.

4.

Naš Jezus pogerne
Poklicanim mizo veselo;
Prijazno se k svatam oberne
Za brumnosti delo.

Tam so trume kerubinov,
Brez števila serafinov,
Duhovi svetlí,
Svatje lepí,
Vsak je v ljubezni božji užgan.

5.

Kaj moti vas, svatje!
K večerji še nočete priti?
Pristave, kupčije, o bratje!
Nehajte ljubiti:

Hlapce ste gerdó vmorili,
Jezo kralja razdražili;
Poslal bo vojskó,
Vas bo takó
Rekel pobiti, mesto požgat'.

6.

Zdaj hlapci poslani
Gredó ven na cest izhodiša;
Glej dobri, hudobni vpeljani,
In polna je hiša.

Kralj med njim' človeka vidi,
K' svatov oblačila nima;
V unanje temé
Ž njim zapové,
Kjer bo škripanje večno z zobmi.

7.

Britkost je zadela,
Oh, Jude povabljene svate;
In smert je brez milost' požela
Te ljubljene brate. a)
Ker preroke so pregnali,
Jezusa pa v smert izdali,
Brez vere živé,
Zmotene ovcé,
Ljudstvam pa vera Jezusa svet'.

8.

Premislimo, bratje!
Nevredni 'z nevernih odbrani!
Po milost' poklicani svatje!
Smo verni kristjani.
Grehe v solzah operimo,
Za ljubezen prav skerbímo,
Bodimo le vsi
V veri zvestí,
Večno večerjo hoče nam dat'.

---

a) Judov v Jeruzalemu pomorjenih je bilo enajst sto
tavžent.

M o l i t e v.

O srečni svetniki!
Vi svatje Gospodove hiše!
Vi vidite per mizi veliki
Prečisto svetišče!
Bog! zaderžke nam odženi,
V naše serca gnado deni;
Daj vernim prostost,
Sveto krotkost,
Svatovš'no večno v svetimu raj'.

XX. nedeljo po Binštih.

Nauk po Evangelii.

1.

Zaženimo glas jezika
Danes, jutri, vsaki čas;
Oh, spoznajmo, de velika
Milost božja je do nas.
Nas ravna z obilno srečo
K sebi, včasi pa z nesrečo.

2.

Temu sinu da bolezen,
In očet' zaupanje;
Tudi vero in ljubezen
Skoz telesno zboljšanje.
Vera sina in kraljiča,
Ker je živa, izveliča.

3.

Bog takó tud z nami dela,
Če smo Njega zapustil';
De b' se vera v nás unela,
Mi se k Njemu spreobernil'.
Dušo ozdravlja tud nesreča,
Zguba al' slabost pečeča.

4.

To nam David sam spričuje:
Dobro meni je, Gospod!
K' me nadloga ponižuje;
Varh in učenik mi bod'.
Tvoja šiba naj perpelje
V cerkev ljudstva prav vesele.

5.

Kadar nam zbolí živina,
Voda žito potopí:
Toča, vojska in dragina
Naše grehe pokorí;
Se pregreham odpovejmo,
Vsih prav čisto se spovejmo!

6.

Svojih bratov ne dolžimo,
Bog je to poslal čez nas,
Jeze na-nje ne deržimo,
Miren naj bo naš obraz.
Blagor nam, če nas poniža
Bog na to al' uno vižo.

7.

Tebi naj sercé ne vpade,
Če tud naglo ne dobiš,
Bog perpera le zaklade,
De bolj prosiš, hrepeniš.
Glej, zaupnost teb' darove
Dol' rosí in gnade nove.

8.

Gospodarji! gospodinje!
Dajte poslam lep izgled:
Varite skerbno družíne
V slabo družíno zajit'.
Čujte, ker je vam zročena,
De ne bode pogubljena.

9.

Brumni! rad' zvestó molíte,
Sramožljivi in krotkí
K zakramentam perstopíte,
Božja čast naj v vas gorí.
Kdor skerbí za svoje nima,
Ta je vero tud zatajil.

Molitev.

Večni Bog! o milost skaži,
Odpúšenje nam dodel',
Svojo jezo potolaži,
S svetim miram razvesel',
De bi čistost zadobili,
Tebi brez strahú služili.

XXI. nedeljo po Binštih.

Od ljubezni do sovražnikov.

1.

Kaj je težji, kot ljubiti

Svojiga sovražnika?

Mu zamere pozabiti

Iz ljubezni do Bogá?

Če naturo slabo vprašam,

Te zapovdi ne pozná;

Če sovražnikom zanašam,

Me pa draži smeh svetá.

2.

Kaj je slajši, k' odpustiti

Njemu, k' nas po krivim čert'?

Ga popolnoma ljubiti,

Kakor Jezus, clo do smert',

Serd, togota in maš'vanje

Je nevernimu krepost:

Milost, mir in zanašanje

Pelji verniga k svetost'.

3.

Kaj pomaga tebi jeza,

Ker sovraštvo še deržiš?

Veden ogenj dušo peza,

Še po noči v mir' ne spiš.

Seb' storiš nar več' nesrečo ,
Odpušenja ne dobiš ;
Milost božjo , večno srečo
Najdeš , ako odpustiš.

4.

Kar je teb' sovražnik storil ,
Tiga v serc' nikar ne nos' ;
Jezus je takó govoril :
Še Boga za njega pros' .
Misli : Sej ne ve , kaj dela !
Oče milostiv' odpust' ;
Ker slabost Ga j' prehitela ,
To naj sliši 'z tvojih ust.

5.

Tud se spomni na dolgove ,
Kar Bogú si ti dolžan ;
Vsaki dan perdevaš nove ,
Kaj bo enkrat , moj kristjan !
Ti dolgovi so pregrehe ,
Tol'ko tavžent jih storiš ;
Torej pojdeš v večne kehe ,
Ako bratu ne odpustiš.

6.

Majhno je dolga števenje ,
Raven hlapec mal' dolžan ;
Pride v ječo in terpljenje ,
Poterpljenja ni več za-nj.

Kak' bo tebe Bog pogledal ,
K' terdovratnost tvojo zve ?
Vse hudó si brat' naredil ,
Še pred tvoje oči ne sme.

7.

Kam je jeza perpeljala
Kajna perviga sinú ?
Kakšen sad bo tebi zdala
Jeznimu , sovražnimu ?
Kakoršna bo naša méra ,
Naj bo dobro al' hudó ;
Tak' uči nas sveta véra ,
Tudi Bog povernil bo.

8.

Če se bodeš pa premagal ,
Lačnimu dal piti , jest' ; a)
V vsak' potrebi mu pomagal ,
Njega bode pekla vest.
O žerjavca silno peče ,
Milost pa sovražnika ;
Ta stori , de sam perteče ,
K sprav' desnico teb' podá.

9.

Hočeš enkrat ti v nebesa
Priti , ljubi moj kristjan !
Rad odpéraj voljne všesa
Tim besedam vsaki dan.

---

a) lačnimu sovražniku.

Tvoj' darovi in molitve

Zunej sprave so za nič;

Tvoje čednost' prazne, plitve,

Sveta cena zgine preč.

Molitev.

Var', Gospod, svoje družine

S plajšem vedne milosti,

Če le Tvoja bramba mine,

Nismo od težav prosti.

De bi v dobrimu služili

Tvoj'mu jmenu tù zvestó,

De bi enkrat tam dobili

Nam namenjeno nebó.

XXII. nedeljo po Binštih.

Od hinavšine; po Evangelii.

1.

Povzdigni se čez prazni svet,

Ljuba duša moja!

Po Bógu začni hrepenet',

On je sreča tvoja.

Na zemlji so hinavci,

Postave prazni bravci,

Ktere Jezus čert'.

2.

Hudobne serca in želje
So Bogú gnusoba,
Njih usta vedno govore
Laž in nezvestobo.
Zvijača njih jezika
Je strašna in velika,
Sapa daja smert.

3.

Učil je Jezus božji Sin
Svetlo pot resnice;
Svetó je mož tol'k' bolečin
Živel sred' krivice;
Bolnike razveselil,
K' je zdravje jim dodelil
Oče vsih sirot.

4.

Je prav, so Mu hinavci djal',
Dacjo dat' cesarju?
Tud dačni dnar Mu pokazal'
In napis na dnarju.
V njih sercih Jezus bere,
Nastave modro zdere,
Čudno jim razsod'.

5.

O blagor njemu, kter ni bil
Na hinavcov potu!
Se med hudobnim' ni mudil,
Slušat' jih ni hotel!

Njih sedež je prekleti,
Na njemu ne sedeti,
Vari se, kristjan.

6.

Pravični, prav'jo, nam nasprot',
Sodi naše dela;
Storimo, de ga bode s pot'
Naša mreža vzela.
Z zvijačo ga vjemímo,
Lesá mu v kruh denímo,
Bo zmed nas pobran.

7.

Vi prazne sklepe delate,
Gadov rodovina!
Na ogenj derva devate,
To bo bolečina!
Pravične Bog ohrani,
Od vas odstop' na strani,
In se smeja vam. a)

8.

Gospod se kmalo razjezi,
Palico povzdigne;
K maš'vanju vam, vi grešniki,
Vsim stvarém pomigne;
Te svoje pak izreže;
Iz vaše skrite mreže,
In jih reši sam.

---

a) zavoljo vaše nesreče.

9.

Gospod! u stiskah ves ležim,
Grešnik me pomaka;
Pomagaj, k Tebi perbežim,
Revež na-Te čaka.
Le k Tebi se zatečem,
Teb', Oče, tožim, rečem:
Bod' mi pomočnik!

Molitev.

Bog! perbežal'se in pomoč!
Prošnje cerkve vsliši;
Presveti Oče! daj nam moč,
Z gnado nas obiši.
Te pros'mo z živo vero,
Daj nam obilno mero,
Kar Te cerkev pros'.

XXIII. nedeljo po Binštih.

Jezus da duši svoj mir.

1.

Preblago in sladkó veselje
Jezus duši da;
Dopolni njene silne želje,
Sabo jo navda.

Ta sveta sladkost
Odganja britkost,
Mirne vetrove,
Svete godove
V Jezusu duša dobí.

2.

Presrečni višic zaupljivi!
Jezus gre s taboj;
Tvoj' hčeri, roži razcvetljivi
Da življenje koj.
Tud bolno ženó
Z nadložno kervjó,
Ker je verjela,
De bo prejela,
Mojster ozdravit' hití.

3.

Ker On u hišo višca pride,
Godice spodí;
To deklico za roko prime,
'Z spanja jo zbudi.
Če njega želiš,
Po Njem hrepeniš,
Mirno Ga iší
V višica hiši; a)
Množ'ce šumeče več ni.

4.

Brez Njega ti le v grehe zajdeš,
In ne znaš domú;

---

a) V samoti, ne med svetam.

Preljuba duša! tù ne najdeš

Blaziga mirú. a)

O Jezus! le hit'!

Me skorej rešit';

'Z dušne pušave

V Tvoje dišave

Tvoja nevesta želi.

5.

Od žeje, truda omagujem,

V ti velik' suhot';

Iz globočine k Teb' zdihujem

V žalostni samot'.

Sovraži me svet,

Skerbí me živet';

Mir bom iskala,

Nikdar nehala,

Hribe, doline prešla.

6.

Zastonj išeš mirú nevesta,

Če obhodiš svet;

Ni kraja, ne vasi, ne mesta

Za ta sveti cvet.

Jest dobri pastir

Dam svojim prav' mir;

Pridite k Meni

Vsi zapušeni

Tù so studenci mirú!

---

a) Stanovitniga mirú, nar manj ga boš najdla v grehu.

7.

O pridi mir presvet' in slajši
Ko presladki med!
Tí si od biserov še drajši,
O svetnikov jed!
V zapovdih zvestí
In čiste vestí,
Terdni v ponižnost'
Zajmejo 'z milost'
Brumni od téga darú.

Molitev.

Gospod! odpusti zadolženje,
Vsi Te prosimo,
Daj svojim ljudstvam zvez rešenje,
Ktere nosimo.
Kakó nas teží,
Kar greh naloži!
Téga je dosti,
Daj se že spros'ti,
De nas bo milost obšla.

Poslednjo nedeljo po Binštih.

Od sodnjiga dneva.

1.

Prosim te, o človek! milo,
Pusti enkrat svet na stran';

Misli, kaj se bo godilo
Na prestrašni sodnji dan.
Spomni se, kaj bo pred sodbo,
In po sodbi še naprej?
Svet bo štrafan za hudobo,
Grešnik pa na vekomej.

2.

Glej, na neb' in zemlji kmalo
Čudeža, o grešnik, tí!
Solnce bo temná postalo,
Luna bode kakor kri.
Strašne iskre b'jo letele
Po vsim svetu čez in čez;
Zvezde bodo otemnele,
Padle doli od nebes.

3.

Tak potres bo in gromenje,
De se bode tresel svet;
V morji bo valov šumenje;
Grešnik! takrat bo trepét!
Vsa zverina bo tulila,
V vod', na suhim tud takó;
Ne bo jedla, ne bo pila,
Le zdih'vala bo v nebó.

4.

Ogenj iz nebes bo stajal
Kamne, skale in goré:
Uročino od sebe dajal
Čez lesove in polje.

Mertvi! hitro vsi vstanite,
Angel božji kliče zdaj,
Merzle grobe zapustite,
Pejte k božji sodb' naprej.

5.

Vse mesó bo hitro vstalo,
Vsi na enkrat bodo tam;
Znamnje se bo perkazalo,
Svetli križ pred Kristusam.
Kristusov obraz bo strášni,
Grešnik! kaj boš tam počel?
Pogubljeni bodo plášni,
Kdo jih bode v varstvo vzel?

6.

Vsi na enkrat bodo vpili:
Padite goré čez nas;
Bote nam obraz zakrili,
Ve, doline! skrite nas.
Glej k sramoti razodeti
Bodo tvoji grehi tam,
K' nisi tel sercé odpreti
Zgrevano pred mašnikam.

7.

Morebit' se, grešnik, smejaš!
Tebi to v sercé ne gre;
Grehe po navadi delaš,
Meniš, Bog za to ne vé?
K' bo pregreha te obsula,
V svoj' sramoti bodeš stal;

Kadar sodba bo minula,
Bo zgubljenim Jezus djal:

8.

Poberite se, prekleti,
V večni ogenj pejte zdaj;
Tamkej morate goreti
Vselej in na vekomej.
Oh, prežalostno ločenje!
Oče pojde od sinú;
Mož bo šel od svoje žene
U nebó, ali v pekel.

9.

Tam se loč'jo od Očeta
Otroci, bratje in sestré;
Tud gospod od svoj'ga kmeta
V žalost al' veselje gre.
Vid'li bodo pogubljeni
Iti zvoljene v nebó:
Njih pa čaka brezn ognjeni,
Kjer bo duša in teló.

10.

Verna duša spremišljuješ
Ta prestrašni sodnji dan;
Oh, presodi se, al' pojdeš
Takrat tje na desno stran?
Kaj je torej teb' storiti,
Če v pregrehah še živiš?
Zdaj jih moraš zapustiti,
De tam večno ne goriš.

11.

Grešnik! reci zdaj za mano:
Milost prosim te, Sodnik!
Sej spoznam zvestó pred tabo,
De sim velik Tvoj dolžnik.
Bog! odpusti meni grehe,
S svojo gnado me obdaj:
Var' me priti v večne kehe,
Pelj' me varno v sveti raj.

Molitev.

Naše serca vse zaspane
Z gnado zbúdi, večni Bog!
De zapovdim Tvojim vdane
Donesejo sveti sad.
De v ljubezni bolj goreči
Od obilnih tih dobrot,
Bi dosegli v večni sreči
Sveti raj, per Teb', Gospod!

Od sv. nedelje.

1. Povzdigni glas češenja,
Človek, na višavě!
Povabi krog stvarjenja,
De 'z hvaležnost' prave
Boga častila bode stvar
Za slednji milostljivi dar;
Spodobi se za kralja
Vedna čast in hvala.

2. Al' zemlje gospodarju
Je potrebno vedno,
De bliža se k altarju
Ga častiti vredno.
V nedeljo moraš pa kristjan,
Zakaj ta je prav sveti dan,
Sosebno ga moliti,
Za darí hvaliti.
3. Per luči téga dneva
Je nebó postalo;
Čist' angel že prepeva
Stvarniku vso hvalo.
Svetloba bodi! bodi dan!
Pobegni noč in tema stran!
In luč je zasvetila,
Vse razveselila.
4. Skoz Jezusa rešenje
Zopet smo dobili
Na križu svet' življenje,
Ktero smo zgubili.
Ta dan je On premagal smert,
Je vstal iz groba tam na vert';
Očake je izpeljal,
Vernikam k veselju.
5. Ta dan so jogri bili
V duhu prerojeni,
Svet'ga Duhá dobili,
V njemu razsvetljeni.

Namest' sabote so zvolil',
Nedeljo v svet' spomin terdil'
Stvarjenju, odrešenju
Ino posvečenju.

6. V nedeljo zgoodej vstani,
Jezusu se zroči;
Ker On te tud ohrani
Milostljiv' po noči.
Ga moli 'z celiga sercá
Povsot, u cerkvi in domá;
Zvestó tí v božji hiši
Sveto mašo sliši.

7. Duhovno opravilo
Serca povzdiguje;
Svet' Jezusov' jedilo
Verne posvečuje.
V resnici k Njemu se ozri,
Božji besed' sercé odpri;
Zgovarjanje nemarno
Duši je nevarno.

8. K keršanskimu nauku,
K litanijam hodi;
Deržíno pošlji k uku,
In otroke vodi.
Zvečér razlagaj in sprašuj,
K ljubezni božji napeljuj.
Nedelje lepo cvetje
Naj bo sveto petje.

9. Vse, kar se ne spodobi,
Nimaš tí storiti;
Nasproti je podobi
Božji v teb' častiti.
Kupčija, igra, del' in smeh,
Pijanost, boj in kar je greh,
Ognusi le nedeljo
Brumnim tak' veselo.
10. Ta dan telo počiva,
Dušo čez-uj čuje;
Od madežev se vmiva,
K Bogu povzdiguje,
Tak' zbeži stran sladnost mesá,
In vse, kar obteží duhá;
Nečista udov zveza
V peklu večno peza.
11. Odverni, Bog, škodljivo,
Celi dan nas vari;
Sercé teb' dopadljivo,
Pros'mo, nam ustvari,
De bomo peli vsi v en glas:
Bod' češen, večni Bog! od nas.
V nebesih prav veselo
Večno daj nedeljo!

KAZAVEC.

Stran.

- I. *Pervo nedeljo v Adventu.* Od Jezusoviga per-
viga in drugiga prihoda na svet 3
- II. *Drugo nedeljo v Adventu.* Perprava na Nje-
gov prihod je pokora 7
- III. *Tretjo nedeljo v Adventu.* S. Janez in ozna-
novavci besede božje 10
- IV. *Četerto nedeljo v Adventu.* Zdihovanje po
prihodu Jezusa Kristusa 13
- V. *Nedeljo pred novim letam.* Veselje vernih
nad prihodam J. K. 16
- VI. *V nedeljo po novim letu.* Jožef z Marijo
beži pred Herodežem; kristjan pred greš-
no perložnostjo 19
- VII. *Pervo nedeljo po sv. treh kraljih.* Duša
željno iše Jezusa v solzni dolini 22
- VIII. *Drugo nedeljo po sv. treh kraljih.* Nauk
od sv. zakóna 25
- IX. *Tretjo nedeljo po sv. treh kraljih.* Od žive vere 29
- X. *Četerto nedeljo po sv. treh kraljih.* Od terd-
niga zaupanja zoper malosercnost 32
- XI. *Peto nedeljo po sv. treh kraljih.* Zakaj so
hudobni na svetu 35
- XII. *Šesto nedeljo po sv. treh kraljih.* Čudno
Bog varuje katoliško cerkev 38

XIII.	<i>Pervo predpepelnično nedeljo.</i>	Od pokli- canja in izvoljenja vernih	42
XIV.	<i>Drugo predpepelnično nedeljo.</i>	Od božje besede	45
XV.	<i>Tretjo predpepelnično nedeljo.</i>	Od dušne slepote grešnika	50
XVI.	<i>Pervo nedeljo v postu.</i>	Od premagovanja skušnjav	54
XVII.	<i>Drugo nedeljo v postu.</i>	Jezusovo spre- menjenje na gori nas spomni veselja v nebesih	58
XVIII.	<i>Tretjo nedeljo v postu.</i>	Žalostni stan kri- stijana, kateri se v stare grehe poverne .	61
XIX.	<i>Četerto nedeljo v postu.</i>	Premišljevanje božjih dobrot	65
XX.	<i>Tiho nedeljo.</i>	Od terdovratnosti nespokor- jeniga grešnika	68
XXI.	<i>Cvetno nedeljo.</i>	Gloria, laus et honor; pred cerkvenimi vratmi	72
XXII.	<i>Cvetno nedeljo.</i>	Kaj žegen lesa pomeni .	74
XXIII.	<i>Veliko nedeljo.</i>	Od Kristusoviga od smerti vstajenja	77
XXIV.	<i>Belo nedeljo.</i>	Šege in obljube svetiga kersta	80
XXV.	<i>Drugo nedeljo po Velikinoči.</i>	Jezus naš dobri pastir	84
XXVI.	<i>Tretjo nedeljo po Velikinoči.</i>	Opomino- vanje k poterpežljivosti v upanji večniga veselja	87
XXVII.	<i>Četerto nedeljo po Velikinoči.</i>	Po evangeliu .	91
XXVIII.	<i>Peto nedeljo po Velikinoči.</i>	Od zaupljive prošnje	94

XXIX. Šesto nedeljo po Velikinoči. Perpravljanje za sv. Duha	96
XXX. Binštno nedeljo. Sveta pergodba današnjiga dneva	99
XXXI. Pervo nedeljo po Binštih. Zoper grehe jezika	102
XXXII. Drugo nedeljo po Binštih. Od sladkosti svete večerje, ali od sv. Obhajila	105
XXXIII. Tretjo nedeljo po Binštih. Pastir Jezus iše zgubljeno ovcó, grešnika	108
XXXIV. Četerto nedeljo po Binštih. Od ponižnosti.	112
XXXV. Peto nedeljo po Binštih. Nauk od jeze.	115
XXXVI. Šesto nedeljo po Binštih. Po evangeliu — cerkvene šege	119
XXXVII. Sedmo nedeljo po Binštih. Od keršanske modrosti	122
XXXVIII. Osmo nedeljo po Binštih. Uterdite si z dobrimi deli svoje zveličanje	126
XXXIX. Deveto nedeljo po Binštih. Jezus joka čez Jeruzalem ino čez nas grešnike	129
XL. Deseto nedeljo po Binštih. Od prevzetnosti.	133
XLI. Enajsto nedeljo po Binštih. Grešnik je gluh in mutast na duši	136
XLII. Dvanajsto nedeljo po Binštih. Od ljubezni do bližnjiga	139
XLIII. Trinajsto nedeljo po Binštih. Od opravičenja grešnikov	143
XLIV. Štirnajsto nedeljo po Binštih. Od časnih skerbí	147
XLV. Petnajsto nedeljo po Binštih. Zdihljeji matere katoljske cerkve čez grešnike . . .	151

XLVI. Šestnajsto nedeljo po Binštih.	Od bolezni.	156
XLVII. Sedemnajsto nedeljo po Binštih.	Od lju- bezni božje	160
XLVIII. Osemnajsto nedeljo po Binštih.	Od mi- rú po odpušenih grehah	164
XLIX. Devetnajsto nedeljo po Binštih.	Od ne- beške svatovšine	168
L. Dvajseto nedeljo po Binštih.	Nauk po Evangelii	171
LI. Eno in dvajseto nedeljo po Binštih.	Od lju- bezni do sovražnikov	174
LII. Dve in dvajseto nedeljo po Binštih.	Od hi- navšine po Evangelii	177
LIII. Tri in dvajseto nedeljo po Binštih.	Jezus da duši svoj mir	180
LIV. Poslednjo nedeljo po Binštih.	Od sodnjiga dneva	183
LV. Od sv. nedelje		187

nar.
66
0
4
8
1
4
7
0
6
7

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

COBISS

00000320747

